

„CZEŚĆ”

Nr 3
Lipiec — listopad
2009

GAZETKA POLONISTÓW TOKIJSKIEGO UNIWERSYTETU STUDIÓW MIĘDZYNARODOWYCH

東京外国語大学 ポーランド語学生新聞

Spotkania Polonistyk Trzech Krajów w Tokio

W dniach od 30 października do 2 listopada 2009 roku odbywała się w Tokio Międzynarodowa Konferencja Akademicka: *Spotkania Polonistyk Trzech Krajów – Chiny, Korea, Japonia*. Organizatorem była polonistyka Tokijskiego Uniwersytetu Studiów Międzynarodowych. Na czele delegacji chińskiej stał profesor Beijing Foreign Studies University, Zhao Gang, delegacji koreańskiej przewodniczył profesor Cheong Byung Kwon, zaś japońskiej, organizator konferencji, profesor Tokimasa Sekiguchi.

Było to drugie *Spotkanie Polonistyk Trzech Krajów* (SPTK). Pierwsza konferencja miała miejsce w Hankuk University of Foreign Studies w Seulu. Tam też narodził się pomysł bliskiej

współpracy tych trzech jednostek. Tokijskie *Spotkania* potwierdziły słuszność takiej decyzji. Polonistyki Chin, Korei i Japonii łączą dziś nie tylko wspólne projekty naukowo - badawcze i dydaktyczne, ale również bardzo dobre relacje personalne, niezwykle ułatwiające współpracę i realizację wytyczonych sobie celów. Bardzo ważnym jest i to, że poczynaniom tym towarzyszy duże wsparcie ze stro-

ny polskich placówek dyplomatycznych, o czym może świadczyć zaangażowanie w przebieg konferencji ze strony Ambasady RP w Japonii. Oprócz szerokiej reprezentacji Ambasady RP w Tokio, na konferencji obecni byli przedstawiciele Ambasady RP w Chinach, na czele z Panem Ambasadorem Tadeuszem Chomickim.

Inauguracja SPTK miała miejsce 30 października w Ambasadzie RP w Tokio. Wydarzeniu towarzyszyła niezwykle podniosła uroczystość przyznania profesorowi Tokimasie Sekiguchiemu wysokiego odznaczenia państwowego, Krzyżu Oficerskiego Orderu Zasługi. Został on uhonorowany przez Prezydenta RP za wybitne zasługi dla rozwoju kultury i oświaty polskiej. Order wręczyła Pani Ambasador Jadwiga Rodowicz. W uroczystości brali udział uczestnicy konferen-

MIĘDZYNARODOWA KONFERENCJA AKADEMICKA
SPOTKANIA POLONISTYK TRZECH KRAJÓW
 - CHINY, KOREA, JAPONIA -
 2009 TUFs

cji, przedstawiciele ambasady i tokijskiej Polonii, jak również liczna reprezentacja studencka.

Sobota, 31 października zarezerwowana była na naukową część

ra Uniwersytetu Jagiellońskiego, profesora Władysława Miodunkę.

W niedzielne przedpołudnie odbyło się spotkanie robocze przedstawicieli Polonistyk Trzech KrajóW. Ustalano plan dalszej współ-

Spotkań. Odbywała się ona na terenie Tokijskiego Uniwersytetu Studiów Międzynarodowych. Licznie zgromadzone audytorium powitał Prorektor Uniwersytetu, prof. Tomimori Nobuo. Następnie wygłoszonych zostało ponad 20 bardzo interesujących referatów. W programie znalazły się wystąpienia poświęcone literaturze polskiej i jej recepcji w Chinach, Korei i Japonii, śladom wpływów kultur tych trzech krajów na Polskę i jej życie kulturalne, historii skupisk polskich na terenach Mandżurii, czy wreszcie różnym aspektom nauczania języka polskiego jako obcego. W obradach

pracy, a przede wszystkim szczegóły dotyczące kolejnej konferencji, która ma się odbyć w Pekinie w 2010 roku.

Ostatni dzień SPTK poświęcony był pamięci Stanisława Vincenza. Rano goście konferencji obejrzeli film W. Czechowskiego, „Śladami Vincenza”, a potem, w Ambasadzie RP w Tokio odbyło się spotkanie z reżyserem filmu oraz wykład Krzysztofa Czyżewskiego, dyrektora Ośrodka „Pogranicze – sztuk, kultur, narodów” w Siejnach zatytułowany: „Linia powrotu. O praktykowaniu pogranicza w dialogu z Czesławem Miłoszem”.

uczestniczyła szeroka reprezentacja Ambasady RP w Japonii, na czele z Panią Ambasadorką Jadwigą Rodowicz, która wygłosiła niezwykle ciekawy wykład inauguracyjny, dlaczego warto jest badać Dalekowschodnie Kresy Rzeczypospolitej. Wśród gości znaleźli się wieloletni Ambasador RP w Japonii, Henryk Lipszyc oraz wybitny teatrolog, profesor Zbigniew Osiński. Na początku obrad odczytany został list, przesłany przez byłego Prorektor-

szych miejsc w Tokio, w tym biblioteki i kampusu Uniwersytetu Tokijskiego. W zgodnej opinii uczestników tokijska konferencja była przedsięwzięciem bardzo udanym. W trakcie jej trwania pojawiło się szereg ciekawych pomysłów na wspólne inicjatywy polonistyk z tych trzech krajów: strona internetowa, publikacje pokonferencyjne, wymiana kadry i studentów, itp.

Teraz nadszedł pracowity czas na ich realizację.

Goście *Spotkań* mieli też możliwość zwiedzenia najciekaw-

Profesor Tokimasa Sekiguchi odznaczony Krzyżem Oficerskim Orderu Zasługi RP

30 października 2009 roku w Ambasadzie RP w Tokio Pan Profesor Tokimasa Sekiguchi został uhonorowany w imieniu Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Krzyżem Oficerskim Orderu Zasługi. Odznaczenie wręczyła Profesorowi Pani Ambasador RP w Japonii, Jadwiga Rodowicz. W uroczystości wzięli udział uczestnicy Międzynarodowej Konferencji Akademickiej *Spotkania Polonistyk Trzech Krajów*, pracownicy Ambasady, przedstawiciele Polonii, a także studenci.

Order Zasługi Rzeczypospolitej Polskiej to

cywilne odznaczenie państwowe Rzeczypospolitej Polskiej, w hierarchii orderów polskich wobec cudzoziemców pierwsze po Orderze Orła Białego. Order jest nadawany cudzoziemcom i zamieszkałym za granicą obywatelom polskim,

którzy swoją działalnością wnieśli wybitny wkład we współpracę międzynarodową oraz współpracę łączącą Rzeczpospolitą Polską z innymi państwami i narodami.

Oczami nowicjusza. „Smok Wawelski” na scenie TUFs

To moje pierwsze Juwenalia (Gaigosai) w Tokio. Pierwsze zetknięcie z amatorskim, studenckim teatrem w Japonii. Obejrzałem w piątek 20 listopada spektakl drugiego roku polonistyki „Smok Wawelski”. Spektakl, którego przedpremierowy pokaz odbył się na zakończenie pierwszego semestru zajęć, w lipcu. Był wówczas

co najwyżej poprawny. Mnie, choć miałem duży udział w jego przygotowaniu, nie zachwycił. Wiadomo było jednak wtedy, że jest to jedynie „wersja robocza”, którą studenci muszą sami dopracować i pozmieniać według swoich upodobań. Prawdziwa premiera miała odbyć się właśnie wtedy, 20 listopada. Z ogromną ciekawością i emocjami szedłem na ten spektakl. I co? Moim zdaniem udało się. Wychodziłem z przedstawienia w dobrym nastroju, z poczuciem miło spędzonego czasu i zobaczenia fajnego amatorskiego przedstawienia.

Scenariusz „Smoka Wawelskiego” bazował na tradycyjnej polskiej legendzie. Dostosowany został jednak do realiów japońskich. Smok Wawelski był w tej wersji Japończykiem i przybywał do Krakowa zwabiony pięknem krakowianek. Do

walki ze Smokiem stanęli rycerze z całego świata, ale dopiero dzielny japoński giermek Suke (postać z kreskówek) sprytem był w stanie zabić bestię. Tak jak Suke zastąpił polskiego rodzimego Szewczyka, tak wypchanego siarką barana zastąpiło w

japońskiej wersji super pikantne sushi.

W porównaniu z lipcową „przedpremierą” studenci poddali scenariusz kilku drobnym modyfikacjom, a dodane sceny i kolokwialne młodzieżowe zwroty miały lepiej przemawiać do wyobraźni studenckiego odbiorcy. Opracowali do tego ciekawą, różnorodną muzykę, zgrabnie podkreślając zmieniające się nastroje przedstawienia. Całość podzielili na kilkanaście krótkich scen, sprawnie zmieniając dekorację w czasie spektaklu. Pochwalić należy także bardzo dobrą grę świateł.

W przypadku kostiumów postawiono na umowność. I chyba dobrze. W amatorskim teatrze rażą dobierane zbyt skrzętnie stroje z epoki. To aktor powinien bowiem swoją grą oddawać charakter przedstawianej postaci. A to, oczywiście przyjmując kryteria studenckiego, amatorskiego

teatru, większości z grających się udało. W lipcowym przedstawieniu gra aktorska była najsłabszą stroną spektaklu. Podczas Gaigosai zagrano naprawdę dobrze. Postaci żyły na scenie, reagowały na dziejące się wydarzenia sceniczne, a co najważniejsze, budziły, jak przystało na konwencję komediową, śmiech na widowni.

Brawa należą się też zespołowi za pomysłowe zakończenie spektaklu. Gdy kurtyna opadła, cicho rozbrzmiewać zaczęła muzyka Chopina. Po rozsunięciu się kurtyny dekoracja utrzymana była w polskich narodowych barwach – czerwony tron kró-

la, białe kotary. Wtedy do końcowych ukłonów wyszli grający. Wyjście na scenę było też starannie dopracowane, co nie należy do normy na amatorskich scenach.

Można mieć drobne zastrzeżenia do błędów językowych popełnianych od czasu do czasu przez niektórych grających. Wynikały głównie z emocji, pojawiały się wtedy, gdy w ferworze gry uciekał z pamięci tekst. Moim zdaniem oceniać trzeba jednak przede wszystkim postęp, jaki doko-

nał się w trakcie przygotowywania spektaklu i indywidualnych prób z wymowy. Ten był ogromny, szczególnie porównując to z początkami pracy.

Na spektaklu zgromadziło się sporo widzów, w tym przedstawiciele Ambasady RP w Tokio, na czele w Panem Jarosławem Waczyńskim. Po spektaklu pogratulował on studentom udanego występu, a także zrobił z aktorami pamiątkowe zdjęcie.

Dla mnie największy plus należy się studentom drugiego roku za zaangażowanie i entuzjazm w trakcie samodzielnego przygotowywania spektaklu. Brawo. Tak trzymać.

Piotr Horbatowski

WIEŚCI Z POLSKI

WARTO ZOBACZYĆ - WAWEL

Wawel to wzgórze w Krakowie przy rzece Wisła. Ma wysokość 228 m. Częścią tej architektury są także fortyfikacje Wzgórza Wawelskiego. Odnalezione zostały tam relikty innych budowli, pochodzących z różnych epok. Wawel jest znany jako najpiękniejszy zamek w Polsce. Do XVI wieku Kraków był stolicą Polski, a Wawel centrum polityki, kultury, a nawet religii. Właśnie tu mieszkali polscy królowie. W 1596 roku stolica się przeniosła do Warszawy. W 1978 r. Wawel wraz ze ścisłym Starym Miastem oraz zabawkami Kazimierza został wpisany na listę światowego dziedzictwa UNESCO, a dziś, miejsca te co roku odwiedzają miliony turystów.

Na wzgórzu wawelskim znajdują się: Zamek Królewski, Katedra św. Stanisława (tzw. Katedra Wawelska), Skarbiec i Zbrojownia oraz Smocza Jama

Zamek Królewski

Jest to dawny zamek, w którym mieszkali królowie Polski. Projektantem zamku był włoski architekt Jan Trevanou. Odnalezione zostały w zamku relikty innych budowli, pochodzących z różnych epok; głównie gotyk i renesans. Dziś jest tu muzeum.

Ekspozycje :

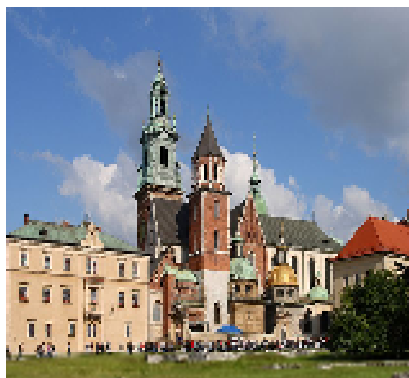
Komnaty królewskie
Prywatne apartamenty królewskie
Skarbiec koronny

Zbrojownia
Sztuka Wschodu

Wewnątrz zamku znajduje się 71 sal wystawowych (w tym najokazalsze: Senatorska i Poselska), wyposażenie, dużo dzieł sztuki. (np. arras, tkaniny...)

Katedra Wawelska

Katedra została zbudowana w 1364 roku. Jest gotycka. Tu właśnie odbywały się koronacje królów Polski, a także składano do grobów zmarłych władców. Pochowani tu są nie tylko królowie Polski, ale też znani biskupi krakowscy. We wnętrzu znajduje się ołtarz główny i wiele kaplic bocznych. Zachowały się w nich nagrobki dawnych polskich królów. (np. Kazimierza Wielkiego, królowej Jadwigi). W podziemiach

znajdują się również groby królów oraz krypty wieszczów narodowych. (Adama Mickiewicza i Juliusza Słowackiego). Budynek, pokryty złotym dachem nazywa się Kaplicą Zygmuntowską. Król Zygmunt I Stary zbudował ją dla

jego pierwszej żony. Kiedy Państwo będą w Krakowie koniecznie trzeba zobaczyć Wawel!!

ヴァヴェル城は、クラクフの旧市街南、ヴィスワ川のほとりにそびえ立つ、ポーランドを代表する歴史遺産。クラクフは、1596年、首都がワルシャワに移されるまでの間、政治、文化、宗教の中心地として大いに栄えた。ヴァヴェル城を含むクラクフ旧市街は、世界遺産に登録されている。

ヴァヴェル城の見所は、旧王宮、大聖堂、宝物・武器博物館、竜の洞窟など。旧王宮は16世紀にジグムント王が建築したゴシックとルネッサンスの複合様式。内部は王宮博物館として公開されている。大聖堂は14世紀に建てられたゴシック様式の教会。ここでは、歴代の王の戴冠式、葬式が行われていた。大聖堂内にはポーランドの歴代の王族の棺が備えられ、地下には偉人の墓地がある。

ポーランドを代表する歴史遺産、ヴァヴェル城をぜひ訪れてみてください。

Akiko Yamada

Gdański Jarmark św. Dominika

Jarmark św. Dominika to impreza organizowana na Starym Mieście w Gdańsku. Gdańsk jest miastem portowym nad Morzem Bałtyckim. Jest ośrodkiem handlowym. Sam Jarmark ma bardzo długą historię, sięgającą blisko 750 lat. Pierwszy raz został zorganizowany w 1260 przez papieża Aleksandra IV. Jarmark miał na celu przyciągnięcie wiernych do uczestnictwa we mszy św. w dniu 4 sierpnia, w dzień św. Dominika.

Dawniej na Jarmarku moż-

na było kupić pierniki toruńskie, kaszubską ceramikę, czeskie szkło, wschodnie futra i dywany, cygańskie garnki, gdańską wódkę i bursztyn. W tym czasie do portu w Gdańsku przyływało ponad 400 statków z towarami handlowymi z oka-

zji Jarmarku.

Obecnie w weekendy Jarmark odwiedza około 150 tysięcy gości. Impreza organizowana jest co roku od końca lipca, trwa obecnie 3 tygodnie i

bierze w niej udział ponad 1000 handlowców, artystów, rzemieślników i kolekcjonerów. Można tam kupić wartościowe przedmioty! W tym okresie codziennie odbywają się też koncerty, parady albo fajerwerki.

Biorą w nich udział cyrkowcy, kuglarze, akrobaci i zespoły muzyczne.

W tym roku jarmark odbywał się między 25 lipca a 16 sierpnia.

W programie znalazły się:

- sceny plenerowe
- festiwale
- festyny i koncerty
- pokazy laserów i sztucznych ogni
- korowody i parady uliczne
- koncerty rockowe
- koncerty muzyki kameralnej i organowej
- imprezy i zawody sportowe (Bieg św. Dominika)

<http://www.mtgsa.pl/e4u.php/16,en>,

Misato MURANO

LUBLIN OCZAMI YUI

SPOTKAJMY SIĘ KOŁO PTAKA !

GDZIE PÓJDZIEMY DZISIAJ?

W tym numerze chciałabym napisać trochę o turystyce – czyli co i gdzie warto zobaczyć w Lublinie. Wsiadamy z autobusu na dworcu PKS i tu zaczyna się nasza wycieczka po Lublinie. Zapraszamy!

Najpierw chciałabym przedstawić Muzeum Lubelskie. To jest jedno z najstarszych i największych muzeów we wschodniej Polsce. Jego główna siedziba to Zamek Lubelski. Rok temu skończył się tu remont i teraz zamek wygląda bardzo majestatycznie. W muzeum można zobaczyć wiele wystaw np. ekspozycję archeologiczną, wystawę monet i medali od X do XX w., sztukę ludową regionu lubelskiego, galerię polskiego malarstwa od XVII do XIX w. (m.in. "Unia Lubelska" Jana Matejki). Na Zamku znajduje się też Kaplica Trójcy Świętej. Na ścianach są pięknie namalowane obrazy bizantyjsko - ruskie z 141-8r. Wygląda niesamowicie! Musi-

cie Państwo koniecznie tam wejść. Blisko od Zamku Lubelskiego jest targ pod gołym niebem. Jeśli Państwo macie ochotę na zakupy po polsku, dobrze zajrzeć tam przy okazji. Na takim targu możemy robić zakupy tanio, rozmawiając ze sprzedawcami po polsku. To może być też ciekawą atrakcją. Po zwiedzaniu Muzeum pójdziemy przez Bramę Grodzką do Starego Miasta. Tam będą czekały na nas różne piękne kamienice. Po lewej

stronie na rogu jest Archikatedra, która została zbudowana w 1604 r. i była pierwszym kościołem barokowym w Polsce. Szczególnie w nocy wygląda przepięknie. Wróćmy na Stare Miasto i zaraz znajdziemy Bramę Krakowską. Brama Krakowska to symbol historycznego Lublina. Bramy Krakowska i Grodzka znajdowały się na starym szlaku handlowym z Krakowa na Litwę i Ruś. A od Bramy Krakowskiej widzimy Nowy Ratusz. Codziennie o godzinie 12.00 z balkonu Ratusza odgrywany jest hejnał. Idziemy wzdłuż drogi dalej. Wkrótce spotkamy się z naszym ukochanym ptakiem, czyli już wchodzimy do Placu Litewskiego! Hurra! Na dodatek jeśli może Państwo chcecie zrelaksować się i odpocząć po wycieczce, proponowałabym pojechać do ogrodu botanicznego oraz Muzeum Wsi Lubelskiej „Skansen”. W ogrodzie możemy spacerować, obserwować rośliny, spokojnie leżeć, pospać, nawet się ponudzić. Tam kwitną rozmaite kwiaty i

mieszkają wiewiórki. Ogród wygląda najładniej w czerwcu, bo czerwiec to pora róży. A Muzeum Wsi Lubelskiej jest skansenem. Tam stoją stare domy, chałupa, kuźnia, spichlerz, wiatrak i czeka na nas wiele zwierząt, np. konie, krowy, barany, kozy. Możecie Państwo spędzić tam miły czas.

Udanej wycieczki po Lublinie !

ルブリン留学回想記No.3 —— ルブリンの観光名所

バスでルブリン駅に着いたら…まずはルブリン城内にある美術館と礼拝堂の見学を。その先、グロツカ門を抜けた広場にある大聖堂もみどころ。クラクフ門をくぐって、市庁舎へ12時に行くと、時刻を告げるラッパの演奏を楽しめる。観光に疲れたら、植物園や、たくさんの動物たちに出会える古民家園でひとやすみ。ルブリン観光おすすめですよ！

Yui Hisabori

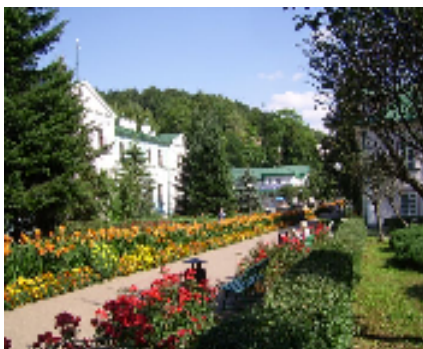

Uzdrowiska w Polsce

W Europie jest taki zwyczaj; wypoczywa się w wakacje, żeby pielęgnować ciało i poprawić swoje samopoczucie. W Polsce znajduje się wiele uzdrowisk. Uzdrowisko to miejscowość wypoczynkowa i lecznicza. To jest idealne miejsce do pobytu dla ludzi mających problemy ze zdrowiem i szukających spokoju.

Historia uzdrowisk w Polsce sięga 13 wieku, ale najwięcej powstało od 18 wieku. W tym czasie otwierało się dużo instytucji leczniczych. Wielu cudzoziemców, głównie z Austrii, Niemiec, Francji i USA odwiedzało je.

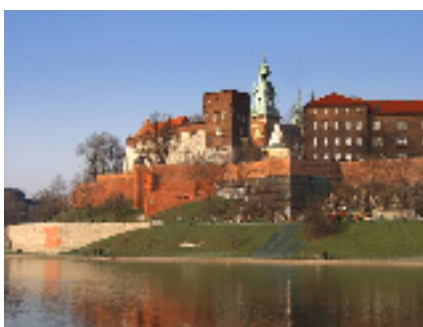
Teraz uzdrowiska mają nie

Zwiedzamy Polskę

Przedstawię miejsca, które warto zobaczyć w Polsce. Warszawa to stolica Polski. W Warszawie warto zobaczyć Stare Miasto. Po wojnie Warszawa została odbudowana. W Warszawie znajdują się Zamek Królewski i Pomnik Syrenki.

Toruń to zabytkowe miasto. Pierniki toruńskie są słynne. Dawniej moja koleżanka robiła i dawała pierniki mi. One były bardzo smaczne. Mikołaj Kopernik urodził się w Toruniu. W Toruniu jest Uniwersytet Mikołaja Kopernika.

tylko spa, lecz także park leczniczy, klinikę, sanatorium itd. Funkcjonują nawet specjalistyczne uzdrowiska tylko dla dzieci. Cały serwis jest prowadzony przez specjalistów.

W Polsce jest ponad 40 uzdrowisk, z reguły położonych w ważnych centrach turystycznych. Wokół jest piękna przyroda, góry, jeziora, morze, itp.. Regionem o największej liczbie uzdrowisk jest województwo dolnośląskie. Przykładowo, Duszniki-Zdrój są znane z wody o leczniczej sile, a także z życia kulturalnego włącznie z festiwalem Chopina w sierpniu. Duszniki położone są na południowy-zachód od Wrocławia. W Kudowie-Zdroju znajduje się park zdrojowy z pijalnią wód mineralnych i sanatorium.

Kraków leży na południu Polski. Uniwersytet Jagielloński został założony w 14 wieku przez króla Kazimierza Wielkiego. Nad Wisłą jest zamek królewski Wawel. W Muzeum Narodowym na Wawelu możemy obejrzeć obraz Leonarda da Vinci „Dama z Łasiczką”. Pomnik Adama Mickiewicza znajduje się na Rynku Głównym w Krakowie, obok Sukiennic, naprzeciw Kościoła Mariackiego. W Sukiennicach są sklepy z pamiątkami, a na piętrze Muzeum Narodowe i słynne polskie obrazy Jana Matejki.

Chcę zwiedzić te miasta kiedyś!!

ポーランドの、一見の価値のある場所を紹介したい。

ポーランドの首都であるワルシャワの旧市街はすばらしい。クルレスキ宮殿や人魚の像が有名である。

トルンは歴史的都市だ。以前友達がこの地の銘菓であるピエルニ

Można odwiedzać też inne regiony — wybrzeże Morza Bałtyckiego, Pomorze, centrum kraju itd. Dołącz do swojego planu pobytu w Polsce wizytę w uzdrowisku. Warto!!!!

<http://www.uzdrowiska.info.pl/>

ヨーロッパでは昔から、心と体を若返らせるために休暇をとる風習があった。ポーランドには40以上の保養地があり、世界中から観光客がやって来る。18世紀頃に最も繁栄し、現在では温泉だけでなく公園や診療所などを併設した施設が多い。また周辺には豊かな自然やホテル、レストラン、エンターテイメント施設などもあり、重要な観光地となっている。ドルノシロンスクが最も規模が大きく、バルト海沿岸やポーランド中央部にも広がっている。

Misato MURANO

クを作ってくれたが、とてもおいしかった。また、トルンはコペルニクスが生まれたところとしても有名である。

ポーランド南部に位置するクラクフにはヤギェロン大学やヴァヴェル城がある。ヴァヴェル城の国立美術館ではレオナルド・ダ・ヴィンチの絵画も見ることができる。中央の市場にあるアダム・ミツキエヴィチ像も有名だ。

私もいつかこれらの場所に行ってみたい!!

Yoko Kasai pierwszy rok polonistyki

Polskie porty lotnicze

W Polsce jest 12 portów lotniczych, które wykorzystywane są do transportu pasażerskiego, z portem stołecznym oraz 11 portami regionalnymi.

Nawiasem mówiąc w Japonii są 84 porty lotnicze. Port lotniczy Tokio-Haneda jest na czwartej pozycji w świecie według nasilenia ruchu pasażerskiego ogółem. Największym portem lotniczym w świecie jest port lotniczy Atlanta-Hartsfield-Jackson.

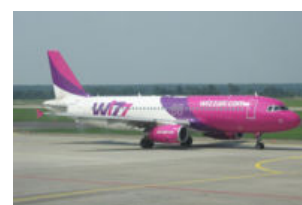
Największy port lotniczy

Największym portem lotniczym w Polsce jest port lotniczy Warszawa im. Fryderyka Chopina (Warszawa-Okęcie). To jak gdyby przedpokój polskiego nieba. Prawie 50% całości ruchu pasażerskiego w Polsce korzysta z tego lotniska. W roku 2008 9,46 milionów pasażerów odwiedziło to lotnisko. Średnio jest tam 34 odlotów i lądowań na godzinę. Odlatujące stąd samoloty przewożą pasażerów do krajów Ameryki Płn., Afryki, Azji i Europy. Największą popularnością wśród pasażerów cieszą się następujące kierunki: Londyn, Paryż, Frankfurt, Amsterdam. Okęcie ma trzy terminale: Terminal 1, Terminal 2 oraz Terminal VIP Aviation.

Regionalne porty lotnicze

Regionalne porty lotnicze służą temu, aby połączyć całą Polskę i zagranicę przez Okęcie. Poza tym po liberalizacji rynku lotniczego w maju 2004, rozwinęły swoje własne połączenia zagraniczne, zwłaszcza w oparciu o tak zwane tanie linie lotnicze, takie jak na przykład EasyJet, Ryanair, Centralwings (Polska tania linia lotnicza, która powstała z Polskich Linii Lotniczych LOT.) czy Wizz Air.

Portu lotniczego nie mają w Polsce cztery województwa: podlaskie, opolskie, lubelskie i świętokrzyskie.

ポーランドには12の空港があり、最大規模は首都ワルシャワにあるワルシャワ・フレデリック・シヨパン空港（ワルシャワ・オケンチェ空港）です。ポーランドの航空旅客の半数はこの空港を利用しています。平均すると1時間に34回の離着陸があります。北米、アフリカ、アジア、ヨーロッパへの定期便があり、中でも多いのはロンドン、パリ、フランクフルト、アムステルダム行きの便です。

その他の地方空港はオケンチェ空港経由で地方と外国をつないでいます。加えて昨今は航空自由化による格安航空会社の普及に伴い、地方から外国への直行便が増え、その役割も高まっています。

Misato MURANO

Moje idealne wakacje

Chciałabym podróżować po Polsce. Kiedy podróżowaliśmy po Polsce z moją babcią i moim dziadkiem, jechaliśmy autobusem do Warszawy, Lublina, Zamościa, Krakowa, Wieliczki, Oświęcimia i Żelazowej Woli. Byliśmy zajęci, bo ta podróż była tylko tygodniowa, niestety. Nie mogliśmy zwiedzać miast pomalutku. Dlatego chciałabym spędzić więcej czasu w Polsce.

Najpierw będę iść na spacer po starym mieście Warszawy i będę oglądać Polaków i Polki. Tam będę wyobrażać sobie, że Chopin tu chodził ze swoimi kolegami. Potem idę do supermarketu i będę oglądać polskie towary ponieważ chciałabym znać życie Polaków. Oczywiście kupię coś, na przykład słodycze, sok owocowy.... Wszystko to jest ciekawe.

Mam ochotę jechać do Torunia. Rzadko robię pierniki, nie znam też oryginalnych pierników. Chciałabym kupić pierniki. Potem będę zwiedzać dom Kopernika, bo Chopin też zwiedził go w tysiąc osiemset dwudziestym piątym roku.

Następnie pojedę do Gdańska, gdyż chciałabym zwiedzić to miasto i oglądać Morze Bałtyckie.

Potem mam zamiar jechać do Białołęckiego Parku Narodowego. Chciałabym chodzić po lesie i oglądać konie, żubry i tak dalej..... Następnie chciałabym oglądać pola pszenicy, gdzie bądź.

Potem, wrócę do Warszawy i pójde na spacer jeszcze raz. Chciałabym oglądać Wisłę przez cały czas.... To byłyby moje idealne wakacje!!!

祖母とのポーランド旅行は、主な観光地を一週間でまわるとても忙しいものでした。ですから、私の理想の休暇はポーランドをゆっくりと見て回ることです。小麦畑を歩いたり、ヴィスワ河を眺めたり、ショパンも眺めたであろう風景の中をのんびりと散歩してみたいと思います。

Makiko Kihara
I rok polonistyki

Wyniki wyborów do Parlamentu Europejskiego 2009

7 czerwca 2009 roku odbyły się wybory do Parlamentu Europejskiego. Wybory takie mają miejsce co 5 lat i odbywają się we wszystkich krajach członkowskich Unii Europejskiej, czyli w 27 krajach, w tym w Polsce.

Przed wyborami od 4 do 12 maja 2009 przeprowadzono sondaż, według którego 53% ludzi uprawnionych do głosowania w całej Unii odpowiedziało, że jest zainteresowanych albo bardzo zainteresowanych tymi wyborami. Najwięcej w Irlandii: 72%, a najmniej na Łotwie: 25%. W Polsce zainteresowanie wyborami deklarowało 48% osób. Według danych przedwyborczych 57% wyborców w UE zwracało uwagę w kampanii na problemy bezrobocia, 45% na kwestię wzrostu gospodarczego, 32% na problem przestępczości.

Wyniki wyborów w Polsce były w tym roku zgodne z przewidywaniami. Największe poparcie 44.43% zdobyła rządząca obecnie partia Platforma Obywatelska (demokratyczno – liberalna). Na drugim miejscu było Prawo i Sprawiedliwość (konserwatywna partia braci Kaczyńskich) z 27.4% głosów. Do Parlamentu Europejskiego weszła jeszcze partia lewicowa Sojusz Lewicy Demokratycznej z poparciem 12.34%. Polska dostała w sumie 50 mandatów w Parlamencie Europejskim (więcej niż w poprzednich wyborach). W tym w EPP zasiadzie 28 polskich przedstawicieli, w UEN 15, a w PES 7.

Lektorka polonistyki w TUFS, Pani Renata Mitsui, która była członkinią Państwowej Komisji Wyborczej w Tokio. Od niej otrzymaliśmy informację,

że w Tokio większość Polaków głosowała na Danutę Hübner, kandydatkę Platformy Obywatelskiej. Otrzymała 44 głosy na 73 możliwych. Wybory w Tokio wygrała Platforma Obywatelska: 62%. Bardzo mało było głosów na kandydatów prawicowych PiS. Większość głosujących stanowili młodzi ludzie. To są bardzo ciekawe dane, gdyż w Japonii młodzież nie interesuje się polityką i nie chce głosować. Dlaczego jest taka różnica między Japończykami a Polakami?

W wyborach do PE poszczególne ugrupowania uzyskały:

1. Platforma Obywatelska	62 %	głosów
2. Prawo i Sprawiedliwość	14 %	
3. Lewica i Demokraci	7 %	
Centrolewica	7 %	
5. SLD – UP	6 %	
6. PSL	1 %	
UPR	1 %	
Libertas	1 %	

Polska Partia Pracy i Samoobrona RP nie zdobyły głosów.

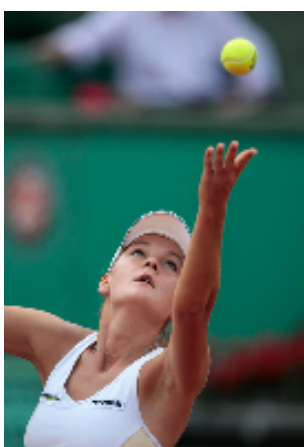
Wśród kandydatów na parlamentarzystów najwięcej głosów uzyskali:

1. Danuta Hubner (PO)	44
2. Marek Jurek (Prawica RP)	6
3. Dariusz Rosati (Centrolewica)	5
Paweł Zalewski (PO)	5
Arkadiusz Mularczyk (PIS)	5
6. Wojciech Olejniczak (SLD-UP)	4
7. Michał Kamiński (PIS)	4

Takahiro Kamide

Agnieszka Radwańska

Agnieszka Roma Radwańska jest polską tenisistką. Urodziła się w Krakowie 6 marca 1989 roku, ma 20 lat. Jest najwyższą notowaną Polką w historii rankingów WTA (w roku 2009 była na 10 miejscu, najwyższą sklasyfikowaną na 8 miejscu). WTA (Women's Tennis Association) to największa organizacja kobiecego tenisa, zrzeszająca wszystkich organizatorów imprez tenisowych.

Radwańska pochodzi ze sportowej rodziny. Jej dziadek Władysław był hokeistą Cracovii, a ojciec był tenisistą Nadwiślanina Kraków i uprawiał też łyżwiarstwo figurowe w KS Krakowianka. Matka, Marta, zajmuje się finansami córek.

Agnieszka ma młodszą o rok siostrę, Urszulę Radwańską. Ona także gra w tenisa. Wspólnie trenują, a także występują w turniejach deblowych. Obie reprezentują KS Nadwiślanin Kraków. Agnieszka zaczęła grać w tenisa od czwartego roku życia. Trenowała z ojcem w Niemczech. W roku 2005, kiedy miała 16 lat, uzyskała status profesjonalny. Potem wygrała dwa juniorskie turnieje wielkoszlemowe: Wimbledon 2005 i French Open 2006 w grze pojedynczej oraz French

Open 2006 w grze podwójnej. Po wygraniu juniorskiego Wimbledonu 2005 została doceniona przez organizatorów i zaproszona do turnieju głównego Wimbledon 2006, gdzie awansowała do 1/8 finału. Z kolei w Istanbul Cup 2007 w maju, w tureckim Stambule, w deblu z siostrą Urszulą wygrały turniej. Jej sukcesy sprawiły, że została rozstawiona w US Open 2007 (jako pierwsza Polka w historii turniejów wielkoszlemowych), z nr 30. Agnieszka pokonała Japonkę Morigami, później pokonała nawet rozstawioną z nr 2 Marię Szarapową.

Radwańska jest drugą w historii Polką (po Jadwidze Jędrzejowskiej w latach 30. XX wieku), która dotarła co najmniej do ćwierćfinału turnieju wielkoszlemowego (Australian Open 2008 oraz Wimbledon 2008 i 2009). Jest pierwszą osobą w historii Polski, która osiągnęła pierwszą dziesiątkę rankingów WTA.

アグニェシュカ・ラドワンスカは、ポーランド・クラクフ出身の女子プロテニス選手。現在20歳。ポーランドの

女子選手として、初めてWTA（女子テニス協会）ツアーの世界ランキングトップ10入りを果たした。1歳年下の妹、ウルシュラ・ラドワンスカもプロテニス選手で、アグニェシュカとウルシュラは姉妹テニス選手として活動している。

アグニェシュカは、4歳の頃から妹ウルシュラとともに父親の手ほどきでテニスを始め、2005年に16歳でプロ入り。その後、2005年ウィンブルドンと2006年全仏オープンジュニア女子シングルス部門で優勝。2006年ウィンブルドンで4大大会の本戦にデビュー。

2007年のトルコ・イスタンブール大会で、ラドワンスカ姉妹は女子ツアー大会のダブルス初優勝を果たす。同年のスウェーデン・ストックホルム大会にて、アグニェシュカはシングルスでも初優勝を飾った。これはポーランドの女子選手がWTAツアーで獲得した最初のシングルス・タイトルである。

2008年ウィンブルドンでは、初のベスト8入り。ポーランド女性によるウィンブルドン8強進出は、69年ぶりの快挙。このウィンブルドン選手権終了後、アグニェシュカは女子テニス世界ランキングで「10位」に入り、ポーランド女性として史上初の世界トップ10入りを果たした。

Akiko Yamada

Sztuka polska w Japonii - Bruno Schulz

W tym roku, 20 lipca na Tokijskim Uniwersytecie odbyła się tzw. „Noc Lipcowa”, czyli -Festiwal Schulzowski w Tokio. Ten Festiwal był poświęcony polskiemu pisarzowi i malarzowi, Brunonowi Schulzowi, znanemu nie tylko w Japonii, ale także na całym świecie. Dużo jego powieści było tłumaczonych na wiele języków. Nawet dziś jego twórczość wywiera wielki wpływ na różnych artystów!

Program festiwalu był następujący:
- film dokumentalny „Dzieciństwo po raz drugi” (w reżyserii Nonaki Tsuyoshi, zrealizowany w 1994r.)
- film według prozy Schulza zatytułowany „Sanatorium pod klepsydrą” (w reżyserii Wojciecha Jerzego Hasa, z 1973r.)

- dyskusja z udziałem Akatsuka Wakagi, Kato Ariko i Numano Mitsuyoshi
- czytanie na głos książki „Noc lipcowa” po polsku i japońsku.

Film „Sanatorium pod klepsydrą” nie był pokazywany w Japonii od 15 lat, dlatego ten festiwal to wspaniała okazja dla amatorów i ludzi, którzy jeszcze nie oglądali żadnego jego filmu.

W filmie „Dzieciństwo po raz drugi” bardzo dobry polski aktor, Jan Peszek, który uwielbia Schulza i jego dzieła czytał na głos fragmenty jego dzieł na tle rysunków. Schulza.

Schulz urodził się 12 lipca 1892 r. w Drohobyczku koło Lwowa, w rodzinie zasymilowanych galicyjskich Ży-

dów. Studiował architekturę na Wydziale Budownictwa Lądowego Politechniki Lwowskiej. Po wybuchu I wojny światowej przerwał studia. Po wojnie w Drohobyczku zaczął malować. W 1933r. zadebiutował jako pisarz, wydając zbiór opowieści zatytułowany „Sklepy cynamonowe”. W 1937r. wydał kolejny zbiór „Sanatorium pod Klepsydrą”, który jest znany w Japonii. Schulz zginął tragicznie podczas II wojny światowej, rozstrzelany w 1942 r. przez Gestapo.

Eriko Yamaki

Muzyka polska w Japonii - Anna Maria Jopek

W Japonii można nie tylko podziwiać polską sztukę, ale także oglądać i słuchać występów na żywo polskich muzyków. Czy wiecie państwo, że od 14 do 17 maja polska piosenkarka, **Anna Maria Jopek** miała koncerty w jazzowym barze „Blue Note Tokio”, który jest bardzo słynny i w którym śpiewanie przynosi zaszczyt wykonawcom. Ciekawe, że Jopek jest piosenkarką zaskakująco znaną japońskim amatorom jazzu.

Ona urodziła się w 1970r. w Warszawie, uwielbiała muzykę Chopina, Mozarta, Bacha. Przez 17 lat uczyła się gry na fortepian-

nie, a potem pojechała do Nowego Jorku i tam zainteresowała się jazzem. W 1997r. na jesieni zadebiutowała, wydając płytę zatytułowaną „Ale jestem”, która stała się „złotą płytą” w Polsce. Wydała potem dalsze 10 albumów i wszystkie uzyskały status „platynowej płyty” albo „złotej płyty”. Jej płyta „Upojenie”, na której śpiewała z amerykańskim gitarzystą jazzową, Pat'em Metheny'm, była na 1 miejscu w rankingu muzycznym polskim przez 7 tygodni! Ponadto, jej CD „JO & CO” zostało nominowane do „Empik Bestseller 2008”. Zna ona jest nie tylko w Polsce, ale również na całym świecie! Cieszy się coraz większą popularnością za granicą, dlatego w 2005r. wydała album „SECRET”, w którym śpiewała po raz pierwszy po angielsku

To jest ciekawe, że Anna Jopek bardzo lubi Japonię! Kiedy

pojechała do Japonii po raz pierwszy w 2005r., dowiedziała się, że bardzo piękna jest kultura japońska (np. *kanji*, specjalne budynki itd.) i bardzo wspaniały jest sposób myślenia Japończyków. Dlatego zawsze nosi kilka *haiku* napisanych przez Basho Matsuo i uwielbia *sushi*! Ona mówi, że kuchnia japońska jest najsmaczniejsza na całym świecie!

Możemy posłuchać nie tylko „SECRET”, ale także innych płyt na tej stronie:

www.anna-maria-jopek.com/jp/ albo na YouTube.

今回は、今年5月にブルーノート東京でコンサートを開いたポーランドのジャズシンガー、アンナ・マリア・ヨペックを紹介する。マリアは小さい頃からショパンやモー

ツァルトを愛し、17年間ピアノを勉強した後、ニューヨークに渡ってそこでジャズと出会う。その後1997年秋、「Ale jestem」でデビュー。このCDはポーランドでゴールドディスクを獲得する。その後発売された10枚のCDは全てプラチナディスクかゴールドディスクに輝いている。また、ジャズギタリストのパット・メセニーと共演し

た「Upojenie」はポーランド音楽チャートで7週連続1位を獲得。「JO & CO」は、「エンピック・ベストセラー2008」にノミネートされる。世界中で彼女の人気は次第に高まり、2005年には初の英詞作品、「SECRET」を発表。ポーランド国内のみならず、世界中、もちろん日本にもアンナファンは存在する。そしてなんと、アンナは日本が大好きなのである。彼女は松尾芭蕉の俳句を持ち歩いていたり、寿司が大好きだったり…。アンナは、日本食が世界で一番おいしい!と言う。

彼女のCDはYouTubeや www.anna-maria-jopek.com/jp/ で視聴できる。

Eriko Yamaki

Ignacy Jan Paderewski

Ignacy Jan Paderewski był pianistą, kompozytorem, politykiem, premierem Polski, działaczem niepodległościowym, profesorem konserwatorium w Warszawie.

Jest znany na całym świecie, w tym w Japonii. Urodził się 6 listopada 1860 roku w Kurylówce na Podolu. Młody Paderewski od dzieciństwa przejawiał uzdolnienia muzyczne, początkowo grając na starym

rodzinnym fortepianie.

Fortepian IJ Paderewskiego

W latach od 1872 do 1878 roku zdobył wykształcenie w warszawskim Instytucie Muzycznym, noszącym od 1919 roku nazwę Konserwatorium Warszawskiego. W 1881 roku, po śmierci żony, wyjechał do Berlina. Pierwszy większy sukces odniósł debiutując jako pianista w 1887 roku, a w 1888 roku miał miejsce jego pierwszy duży koncert w Paryżu.

Wielkim sukcesem okazało się jego pierwsze tournée po Stanach Zjednoczonych od

1891 do 1892 roku, na które Paderewski zmuszony był się udać z powodu kłopotów finansowych. Na stałe zamieszkał w USA. Zyskał sobie ogromną popularność, nazywany był największym ze wszystkich, mistrzem, królem pianistów, czarodziejem klawiatury. W sierpniu 1917 roku został przedstawicielem Komitetu Narodowego Polskiego w USA. 16 stycznia 1919 roku został premierem. W 1922 roku wyjechał do USA. On zmarł 29 czerwca 1941 roku w Nowym Jorku.

Dom IJ Paderewskiego

Yukiko Matsuba

JAPOŃSKIE ŚWIĘTA I TRADYCJE

Święta w Japonii

W Japonii jest bardzo dużo świąt w ciągu roku. Myślę, że to jest ważny element kultury japońskiej. Chciałabym przedstawić Państwu listę najważniejszych japońskich świąt.

1. Nowy Rok	1 stycznia
2. Seijin-no-hi	2 poniedziałek stycznia
3. Dzień Budowy Krajowej	11 lutego
4. Shunbun-no-hi	20-21 marca
5. Showa-no-hi	29 kwietnia
6. Kenpoukinenbi	3 maja
7. Midori-no-hi (Dzień Zielony)	4 maja
8. Kodomo-no-hi (Dzień Dziecka)	5 maja
9. Umi-no-hi (Dzień Morza)	3 poniedziałek lipca
10. Keiorou-no-hi	3 poniedziałek września
11. Shu-bun-no-hi	około 23 września
12. Dzień Zdrowia i Sportu	2 poniedziałek października
13. Dzień Kultury	3 listopada
14. Kinroukansha-no-hi	23 listopada
15. Urodziny Cesarza	23 grudnia

Nowy Rok

Pierwszy dzień każdego roku, 1 stycznia. W Japonii nazywa się on „Gan-jitsu”.

Seijin-no-hi

„Seijin” to dorosły człowiek. W tym dniu świętują młodzi, którzy stają się Seijin.

Shunbun-no-hi

„Shunbun” to wiosenne zrównanie dnia z nocą.

Showa-no-hi

Showa to nazywa dawnej ery japońskiej. W tym dniu urodził się cesarz Japonii Showa.

Tsukimi

Tsukimi to oglądanie księżyca. Ten obrzęd odbywa się według kalendarza chińskiego. Księżyc jest nazywany wtedy „chushunomeigetsu”. To oznacza wspaniały księżyc środka jesieni. W jesieni można zobaczyć najładniejszy księżyc na półkuli północnej. W tym dniu Japończycy przygotowują i dekorują susuki, dango i dużo owoców. Susuki to jedna z roślin, jak ryż. Głowa susuki jest brązowo-kremowa i łodyga jest zielona. Dango to tradycyjne japońskie kluski robione z mąki ryżowej. Owoce to na przykład gruszki,

winogrona i tak dalej. Też przygotowywane są kasztany, zielona soja... Soba to makaron japoński głównie z mąki gryczanej. Udon to makaron japoński z mąki pszenicznej. Japończycy jedzą „tsukimi soba” albo „tsukimi

Kenpoukinenbi

Kenpou to konstytucja, więc to jest to Święto Konstytucji.

Kodomo-no-hi (Dzień Dziecka)

W tym dniu dekorujemy Koinobori (dekoracja karpia).

Keirou-no-hi

Szanujemy starszych ludzi w tym dniu.

Shu-bun-no-hi

Shu-bun to jesienne zrównanie dnia z nocą.

Dzień Kultury

3 listopada 1946 roku uchwalona została japońska konstytucja.

Kinroukansha-no-hi

Dziękujemy za pracę.

Święta są ważnym elementem kultury Japonii. Mogą zmieniać się ich daty, ale nie powinny zniknąć z kalendarza.

Sachie Baba

udon”.

月見とは月を眺めることをいう。日本では旧暦の8月15日に見られる満月を「中秋の名月」と呼ぶ。この日にはススキを飾ったり、団子や果物などを用意したりする。卵を割り入れたそばやうどんを「月見そば」「月見うどん」と呼ぶ。

Minami Hayashi

Święto japońskie — Tanabata

Tanabata to jest święto japońskie obchodzone 7 lipca. W pewnych regionach obchodzi się Tanabata 7 sierpnia. Według chińskiej legendy Tanabata to para kochanków (Orihime — Wega; Hikoboshi — Altair), którzy mogą się spotkać tylko raz w roku. Dla Japończyków to dzień, w którym

tkanie z Hikoboshi, który żył i pracował po drugiej stronie rzeki Amanogawa. Gdy się spotkali od razu zakochali się w sobie i wkrótce zostali małżeństwem. Jednak po ślubie Orihime nie tkła już szat dla swego ojca, a Hikoboshi pozwolił swemu stadu rozpierzchnąć się po całym

W dzisiejszej Japonii ludzie zazwyczaj świętują ten dzień pisząc do siebie życzenia, czasami w formie poezji. Zapisują je na tanzaku, (małych kawałkach papieru) i wieszają je na krzewach bambusowych, niekiedy wraz z dodatkowymi dekoracjami.

Legenda, z których wywodzi się Tanabata, jest bardzo znana w Japonii. Orihime (Tkająca Księżniczka,) była córką Tenkou (Króla Niebios). Wiedząc, że ogromnie podobają się jej ojcu wspaniałe szaty poświęcała tkaniu cały swój czas. Była jednak bardzo nieszczęśliwa, gdyż przez swoją pracę nigdy nie zaznała miłości. Widząc to Tenkou bardzo się martwił i zorganizował jej spo-

W przyływie Tenkou rozdzielił ich i nakazał im pozostać na przeciwnych stronach rzeki. Orihime była bardzo przygnębiona z powodu utraty męża i prosiła ojca, aby pozwolił im się jeszcze raz spotkać. Widząc łzy własnej córki, Tenkou zmienił zdanie i zezwolił im spotykać się każdego siódmego dnia siódmego miesiąca, ale z warunkiem, że Orihime przez resztę dni w roku będzie ciężko

pracowała nad szatami dla ojca.

W Sendai Tanabata jest obchodzona już od początków okresu Edo. Podczas Tanabaty w Sendai tradycyjnie wystawia się 7 rodzajów dekoracji, które mają różne znaczenie. Bardzo dużo ludzi przybywa do Sendai, aby zobaczyć te dekoracje. To jest bardzo popularne święto w Japonii.

日本の伝統行事—七夕
7月7日は七夕である。七夕とは中国の恋人の伝説で、日本では願い事をする日とされている。

人々は短冊に願い事を書き、笹に吊るす。この笹には短冊のほ

かに輪飾りなどで飾られる。七夕伝説の物語は、日本人の間ではとてもよく知られている。天公の娘の織姫はとても働き者だった。彦星もまた働き者で、天公は二人の結婚を認めた。しかし結婚すると二人は夫婦生活が楽しく、働かなくなった。このため天公は怒り、二人を天の川を隔てて引き離したが、年に一度7月7日だけは会うことを許した。しかし7月7日に雨が降ると天の川の水かさが増し、彼らは会うことが出来なかった。

七夕の時期に行われる祭りでも

有名なものは仙台の七夕祭りである。仙台ではこの時期、7種類の七夕飾りが飾られ、それぞれに意味がある。多くの日本人がこの祭りを見るために仙台を訪れる。

Yuuki Deguchi

Japońskie Święto—Obon

Obon jest buddyskim Świętem Zmarłych, podczas którego oddaje się cześć przodkom. Święto Obon, o ponad 500-letniej tradycji, obchodzone jest od 13 do 16 sierpnia i jest jednym z trzech najważniejszych okresów wakacyjnych w Japonii. W okresie Obonu Japończycy odwiedzają groby rodzinne i składają na nich ofiary. Według wierzeń Japończyków w czasie Obonu duchy przodków powracają na Ziemię, aby odwiedzić swoich krewnych. W wielu miastach, dzielnicach i osiedlach odbywają się także lokalne festiwale połączone z tradycyjnymi tańcami—Bon odori. Bon odori tłumaczony jest jako „taniec dla duchów zmarłych”. Kroki tańca bon odori są różne dla poszczególnych rejonów Japonii.

Nad rzekami i nad morzem puszcza się na wodę lampiony, aby zaprowadziły dusze zmarłych z powrotem do ich krainy. Ten zwyczaj to „Tourou Nagashi”

po japońsku. Ludzie puszczaają nie tylko lampiony, ale też ofiary. Najpopularniejszy Shourou Nagashi jest organizowane w Kioto. Każda dzielnica ma różne zwyczaje. Shouryo-uma jest urządzone w specjalnych dzielnicach. Shouryo-uma to są zwierzęta robione z ogórków i bakłażnów. Ludzie wierzą, że na tych zwierzęta podrózu-

ją na Ziemię duchy przodków i wracają do Nieba. Shouryo-uma wygląda jak koń albo krowa.

Co roku 15 sierpnia ma miejsce także iluminacja lampio-

nów w świątyni Todai-ji w Nara i wielu innych. W Kioto momentem kulminacyjnym w celebrowaniu lata jest zapalenie ognisk na otaczających miasto wzgórzach Daimonji-yama w dniu 16 sierpnia. Ta ceremonia nazywa się Gozano Okuribi, a popularnie znana jest jako Daimonji-yaki.

お盆は祖先の霊を祭る行事である。500年以上の歴史を持つ。8月13日～16日にあたり、日本では最も大きな連休のうちの一つである。

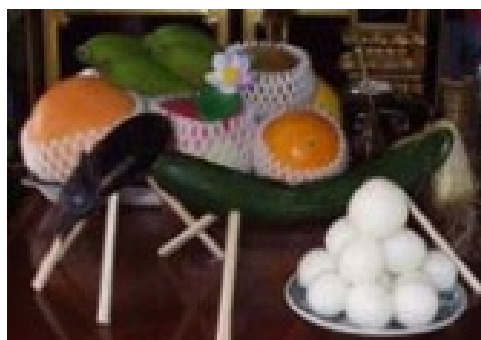
お盆の時日本人は、祖先の墓参りをし、お供えをする。日本ではこの時期に祖先の霊が地上に戻ってくると考えられている。それぞれの地域によって異なる盆踊りを持つ。盆踊りとは「死者のための踊り」である。

川や海に灯籠を流す事もある。これは死者の魂がその国に戻るよにという祈りがこめられている。これを日本語で「灯籠流し」という。最も有名な灯籠流しは京都のものである。

精霊馬という習慣も地域ごとにある。精霊馬とはきゅうりやナスで作られた動物の形をした置物の事である。この動物に乗って、死者はこの世に来てあの世に帰っていくと考えられている。

8月15日には奈良の東大寺で送り火が行われる。8月16日には京都の大文字山でも行われる。この祭りは「五山の送り火」と呼ばれ、「大文字焼き」として有名である。

Yuuki Deguchi

Hortensja

Hortensja po japońsku się nazywa "Azisai (紫陽花)". Mimo że można spotykać hortensje na całym świecie, oryginalnie ten kwiat pochodzi z Japonii. Ponieważ hor-

tensje rozkwitają w czerwcu, są symbolami pory deszczowej w Japonii. Dla Japończyków nienawidzących pory deszczowej hortensje to może naj-
mądrzejszy sposób spędzania tej pory. Symbol tego kwiatu to obojętność.

tensja jest jedyną „oazą” radości w tej porze. W czerwcu odbywają się festiwale hortensji w całej Japonii, wielu ludzi podróżuje, aby zobaczyć hortensje. Zwłaszcza słynna jest Kamakura, w której jest wiele pięknych hortensji. Wędrowanie po Kamakurze w mżawce, aby

zobaczyć hortensje to może naj-
mądrzejszy sposób spędzania tej pory. Symbol tego kwiatu to obojętność.

紫陽花
「藍の集まったもの」が名前の由来だといわれている紫陽花は、世界中で目にすることができるが、日本原産である。梅雨の象徴であり、この時期、雨が嫌いな日本人にとっての唯一のオアシスとなっている。6月には日本各地で紫陽花の祭が開かれ、多くの旅行者が見物に訪れる。鎌倉は特に有名で多くのきれいな紫陽花を見ることができる。ポーランドでの紫陽花の花言葉は「無関心」である。

Kei Sugimoto

Zaćmienie Słońca (日食)

22 lipca będzie pamiętnym dniem. W tym dniu, mogliśmy oglądać zaćmienie słońca. To zaćmienie będzie najdłuższym w XXI wieku. Zaćmienie słońca dzieje się wtedy, kiedy Księżyc znajdzie się między Słońcem i Ziemią. Księżyc przesłania światło słoneczne (jak na zdjęciu obok).

Są różne rodzaje zaćmienia słońca.

• zaćmienie częściowe(部分日食)

Można oglądać tylko częściowo, kiedy nie znajdujemy się wystarczająco blisko linii łączącej słońce i księżyc.

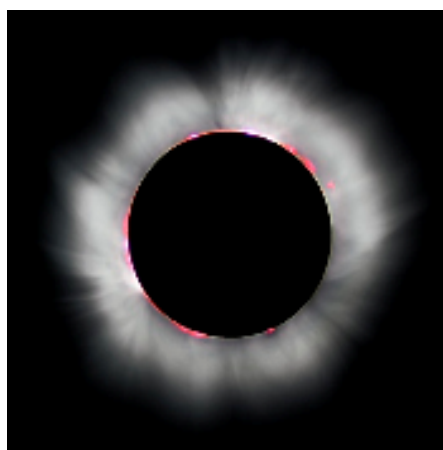
zaćmienie całkowite

Można oglądać, gdy słońce znajduje się dokładnie w cieniu księżyca.

W takim przypadku, powstaje korona słoneczna. Przed całkowitym przesłonięciem, możemy oglądać słońce poprzez księżyc, dochodzi wówczas do bardzo pięknego zjawiska nazywanego:

"pierścieniem z diamentem".

Mana Yamazaki

PODRÓŻE PO JAPONII

Szczęśliwej podróży z Aya!

Kanazawa!

Każda podróż nas wzbogaca.

Lubię podróżować daleko, gdzie nikt na mnie nie czeka. Czy to jest smutne hobby...? Ostatnio podróżowaliśmy po Niijimie. A teraz przedstawiam Kanazawę. Kanazawa to główne miasto prefektury Ishikawy. Nie jest ogromnym miastem, ale ma bogatą historię. Zwiedzanie Kanazawy jest łatwe – turyści mogą korzystać z mapy albo specjalnego autobusu który jedzie do najciekawszych miejsc w Kanazawie.

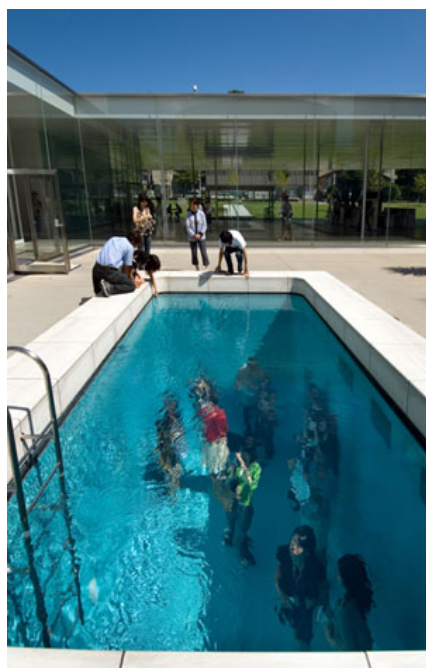
Na początku jedziemy do „Higashi Chaya-gai.” Chaya to miejsce w którym można odpocząć. Ludzie piją herbatę, jedzą ciastka japońskie, rozmawiają itd. Dawno temu ludzie podróżowali pieszo długo i kiedy oni byli zmęczeni, spędzali czas spokojnie w Chaya. Dzisiaj w Chaya-gai wciąż panuje ciepła atmosfera.

Potem jedziemy do Kenroku-en. To jest tradycyjny ogród japoński z okresu Edo (1603-1867), jeden z najpiękniejszych trzech ogrodów w kraju. Znajduje się tam duży staw, który

zrobił na mnie ogromne wrażenie. Staw, drzewa, ryby, most itd., wszystko w Kenroku-en jest pełne harmonii. Niedaleko wyjścia stoi stara fontanna, z której woda wypływa w sposób naturalny.

Najciekawsze miejsce dla

mnie to muzeum 21 wieku (21seiki bijutsukan.) Jest tam między innymi ciekawy basen. Artysta Leandro Erlich zrobił go w 2004 Jest dość mały. Co w nim interesującego? Możemy oddychać w nim i pozostać w środku

w ubraniach, z aparatami fotograficznymi. Wychodzimy niezmoknięci. Dlaczego? Gdyż tylko sufit ma wodę, a wewnątrz basenu jest puste, jak pokój. Warto obejrzeć basen z d w ó c h stroń – od wewnątrz i od ze-

wnątrz.

金沢1日旅行の話です。
素敵な雰囲気のある東茶屋街、江戸時代からある兼六園。

(兼六園ではザ・たっちが収録をしていました。) さらにこの兼六園には、モーターを使わない、とても質素で美しい佇まいの噴水がありました。

今回の一番の目的地・金沢21世紀美術館で目にしたのは、不思議なプールをはじめさまざまな形の21世紀芸術。

さらに、金沢駅東口には驚くべき大きさ・荘厳さの門（その名もおもてなし門）が待ち構えており、素晴らしい噴水のオブジェもありました。小さな噴水が集まって、文字を作っています。「いいね金沢！」

Aya Sugiura

Szczęśliwej podróży z Aya!

伊勢へ行きたい 伊勢路が見たい
せめて一生に一度でも

Jest taka piosenka: Ise-Jinguu, Ise-Jinguu to ogromna świątynia. Leży ona w prefekturze Mie. Japonia ma dużo świątyń, ale Ise-Jinguu jest najważniejszą, bardzo, bardzo starą i kochaną przez Japończyków. Dokładnie nie wiadomo, ile ma lat. Powstała jednak około I wieku. Piosenka mówi: „Chcę iść do Ise, chcę chodzić po ulicach Ise, przynajmniej raz w życiu.”

Przyjechałam do Ise 20 lutego, gdyż urodziłam się w tym dniu, w prefekturze Mie. Teraz mam 20 lat i pomyślałam, że chcę wrócić do miejsca, gdzie urodziłam się. Od Tokio do Nagoyi jechałam autobusem nocnym, potem pociągiem do Ise. Kiedy przyjechałam do Ise-Jinguu, była ósma rano, trochę padał deszcz, jednak kilka osób już było tam. Jinguu jest jak las. Dużo wysokich drzew czeka na nas i mgła. Byłam trochę smutna i trochę się bałam, ale szłam dalej.

Ise-Jingu ma powierzchnię 54km². Meiji-Jinguu ma 0.72km². Ise-Jinguu ma wiele pięknych miejsc, jednak nie miałam czasu na wszystkie; odwiedziłam dwa; Geguu i Naiguu. Pan Bóg mieszka

w Naiguu i powinniśmy jechać do Geguu najpierw, a potem do Naiguu. Między Geguu a Naiguu jest

san.”

zrodzonym 3 months ago in Mie Prefecture, I returned to Ise on my 20th birthday.

日本人なら一度は訪れたい、といわれる伊勢神宮への一人旅の話です。霧に包まれた外宮、神聖な雰囲気の内宮、対照的ににぎやかなおかげ横丁。一度も行ったことがない人でも、「ああ、お伊勢さんに帰ってきたんだな、ここはまさに日本だ!」と思うはずです。

Aya Sugiura

odległość 6km i jeździ autobus. W sumie jest tam około 125 świątyń.. W Naiguu jest ulica Okageyokocho, na której znajduje się dużo sklepów z pamiątkami, ciastkami, zabawkami, a także restauracje z udon (makaron japoński.). Zawsze jest tam ruch i gwar.

Ise-Jinguu ma długą i bogatą historię, której do końca nie znamy. Jednak na pewno wszyscy są w stanie odczuć powagę tego miejsca. Proszę pojechać. Warto.

„O, wróciłam do oise-san*, tam jest właśnie Japonia”
Szczęśliwej podróży do Ise-Jinguu!

*oise-san to inna nazwa Ise-Jinguu, ludzie wołają z uczuciem na to miejsce „oise-

Szczęśliwej Podróży z Aya!

Jak spędziliście wakacje? Czy gdzieś pojechaliście?

Podróżowałam do Hiroshimy i Okayamy (Hiroshima 広島 i Okayama 岡山 to są nazwy prefektur Japonii) z koleżanką na trzy dni. Chciałyśmy obejrzeć Kopułę Bomby Atomowej i świątynię Itsukushima (厳島神社).

Najpierw, chciałabym przedstawić Itsukushimę. Ona jest bardzo słynną świątynią, jest zaliczana do jednej z trzech najpiękniej położonych w Japonii (Nihon Sankei 日本三景). Ona też znajduje się na liście światowego dziedzictwa UNESCO. Dlaczego ta świątynia jest taka słynna i lubiana? Zrozumiecie dlaczego, kiedy

obejrzyjecie ją na własne oczy. Podobnie jak inne świątynie, Itsukushima też ma Torii. Jednak Itsukushima znajduje się na plaży. W dzień, torii jest na plaży, a wieczorem, kiedy słońce zachodzi, jest pod wodą. Dlaczego? To zjawisko ma związek z przyływami morza. Czerwone Torii pod wodą i zachodzące stopniowo słońce są naprawdę piękne! Tylko jedna uwaga – na Itsukushimie (Itsukushima to wyspa) jest dużo jeleni. One są bardzo silne i zawsze głodne. Mnie zjadły mapę!

Teraz jedziemy do Kopuły Bomby Atomowej. Po Hiroshimie jest tramwaj i jest stacja przed Kopułą. Budynek zaprojektowany jako centrum wystawowe przez czeskiego ar-

chitekta Jana Letzla został ukończony w kwietniu 1915r.. Był centrum przemysłowym Hiroshimy kiedy armia amerykańska zrzuciła bombę atomową w 1945r.. Budynek był w stylu europejskim, dlatego wyróżniał się. Jednak

szóstego sierpnia 1945r., po godzinie 08.15, Kamienie, zielone liście i śliczna rzeka wyglądają wspaniale. Mówiąc o Okayamie myślimy o „Momotaro”.

Legenda tej postaci wiąże się właśnie z tym miastem. Kto to jest Momotaro? On narodził się z brzoskwini (momo po japońsku), która płynęła rzeką. Pewien dziadek i babcia karmili Momotaro. On zdecydował, że pojedzie walczyć z Oni (鬼, Oni to złe duchy występujące w religii shintoistycznej i japońskim folklorze.) W drodze spotkał kolegów: psa, małpę i ptaka i dał im ciasteczka, kibi-dango. Dlatego, że typowa pamiątka Okayamy to kibi-dango.

Z Tokio, do Hiroshimy i Okayamy potrzebujecie około 2.5 godziny shinkansenem. To naprawdę śliczne miasta, serdecznie polecam pojechać tam!

ludźmi. W przypadku centrum wystawowego, cudownie ocalała jednak kopuła tego budynku. Dziś przypomina nam o tamtych tragicznych wydarzeniach. Pociąg jedzie z Hiroshimy do Okayamy około 2 godziny. Kurashiki, stare miasto Okayamy było centrum handlu i jest tam dużo domów dawnych handlowców. Teraz wielu turystów odwiedza Kurashiki. Są tam kamienne domy, mosty i drogi.

今年の夏休み、広島と岡山へ行ってきました。厳島神社、原爆ドーム、倉敷美観地区、吉備津神社…きれいな、感動するものもゾッとしてしまうようなものも見ることができた時間は貴重なものです。広島と岡山で、皆さんも良い旅を!

Aya Sugiura

Muzeum Ghibli

Muzeum Ghibli jest w Mitace, na wschodnich przedmieściach Tokio. Hayao Miyazaki, który jest reżyserem filmów anime zaplanował i zaprojektował to muzeum. Zostało zbudowane w 2001 roku. Bilety do niego są zrobione z taśm filmowych 35mm. Nazwa tego muzeum pochodzi od studia „Studio Ghibli”. „Ghibli” znaczy po włosku gorący wiatr na Saharze. Wnętrze w muzeum jest piękne. Na przykład, są witraże, na

Hello Kitty

Hello Kitty to najbardziej znany japoński bohater, który został wymyślony przez japońską firmę, Sanrio. Kitty jest uczłowieczonym białym kotem. Na prawym uchu ma czerwoną albo różową wstążkę. Kitty urodziła się w 1974 roku. Początkowo Sanrio zaprojektował Kitty dla dziewczyn, ale teraz Kitty jest kochana zarówno przez kobiety, jak i mężczyzn. Produkty z wizerunkiem Kitty, na przykład artykuły piśmiennicze, żywność, komputery i samochody są sprzedawane w około 70 krajach. Jest dużo fanów Kitty na całym świecie.

Kitty White

Urodziny - pierwszego listopada w 1974. Miejsce urodzenia - przedmieścia Londynu. Wzrost - tyle, ile pięć jabłek. Waga - tyle, ile trzy jabłka. Grupa krwi - A

których są namalowane postacie animowane. Tutaj są ciekawe atrakcje dotyczące wielu filmów. Jedną z głównych jest małe kino. W nim możemy oglądać krótkie filmy, które są prezentowane tylko tam.

Są różne ekspozycje i warto poświęcić czas, aby je wszystkie zobaczyć. Na przykład jest pokój, który został rozmieszczony tak, jak gabinet reżysera Miyazaki Są też scenariusze

Rodzina i przyjaciele

Mimmy White – siostra bliźniacza. Na lewym uchu ma żółtą wstążkę. George White – ojciec, pracownik firmy. Mary White – matka, gospodyni domowa. Anthony White – dziadek, lubi malować. Margaret White – babcia, lubi haftować. Daniel Star – chłopak Kitty

Produkty Kitty

- W różnych miejscach turystycznych w Japonii są „gotouchi-Kitty”, czyli produkty Kitty, które są dekoracją tych miejsc, na przykład maskotka, ręcznik, długopis i tak dalej. Pierwszy gotouchi-Kitty to „Kitty lawendy” sprzedawany na Hokkaido w 1998. (Hokkaido jest znane z lawendy w Japonii.)

- Kitty to pierwszy bohater japońskiej kreskówki, który został umieszczony na monecie euro we Francji..

- W 1980 ponad milion zegarków

filmów i narzędzia do rysowania. Tutaj zobaczymy też, jak Miyazaki robił filmy. Na dodatek stoi pomnik „Neko-Bus”, czyli autobus, który jest w kształcie kota. W nim bawią się dzieci. „Neko-Bus” pojawia się w filmie „Mój Sąsiad Totoro”. Na ogrodzie stoi duży pomnik robota, który pojawia się w słynnym filmie „Laputa - zamek w chmurach”. Ma 5 metrów wysokości.

Poza tym jest tam również piękna kawiarnia, która nazywa się „Mugiwara-Boushi” (po polsku słomkowy kapelusznik). Tutaj możemy zjeść oryginalne ciasta albo potrawy. Możemy też kupić pamiątki z filmów animowanych studia Ghibli w sklepie, który nazywa się „MAMMA AIUTO!”. Na przykład, maskotki, płyty CD albo kubki.

Obecnie jest tam wystawa filmu „Ponyo”. Oglądamy ją do maja 2010 roku.

宮崎駿が企画したジブリ美術館は2001年に開設された。スタジオジブリに関する様々な展示がある。

Yumie Kawano

Kitty zostało sprzedanych.

- W 2000 były sprzedawane Kitty ubrane w stroje zespołów baseballa w Japonii.

- W 2004 zostały wydrukowane znaczki Kitty.

- W 2005 dwa z autobusy „Hato-basu” (Hato-basu to największa autokarowa firma turystyczna) zostały pomalowane podobizną Kitty.

- Hallo Kitty jest też symbolem firmy elektronicznej linii Keio,- miasta Tama w Tokio, banku Mizuho, lotnictwa Ewa w Tajwanie i tak dalej.

ハローキティは日本の最も有名なキャラクターで、日本の企業サンリオが作りました。当初は少女たちを対象に作られましたが、今では子供から大人まで世界中で愛されています。キティの商品は約70か国で販売されています。

最も有名な商品には、それぞれの観光地の名産や衣装で装飾された「ご当地キティ」がありますが、その他にも文房具や切手、自動車など広範囲にわたります。キティが描かれたバスや飛行機もあります。また、ハローキティは京王線や多摩市、みずほ銀行、エバー航空などのイメージキャラクターにもなっています。

Mai Takada

Najpopularniejszy pies w Japonii - HACHI

To jest bardzo znany pomnik pewnego psa na stacji Shibui. Jest na pewno najpopularniejszym psem. Nazywa się Hachi. W Japonii, znany jako Chūken Hachikō, czyli wierny pies Hachi. Dlaczego on zyskał taki przydomek? W 1924 roku, Hachikō został przywieziony do Tokio przez jego właściciela, Hidesaburō Ueno.

Pan Ueno był profesorem na wydziale rolnictwa Uniwersytetu Tokijskiego. Hachikō codziennie odprowadzał pana, kiedy wychodził do pracy i cze-

kał na niego w pobliżu stacji.

W maju 1925, Ueno zmarł nagle w pracy. Jednak Hachikō codziennie chodził do stacji i tam czekał na niego przez następne 10 lat.

Przez 10 lat nie do pojęcia! Hachikō zmarł 8 marca 1935 z powodu filariozy. Jego taksydermia jest przechowywana w National Science Museum w Ueno, Tokio. Teraz jego pomnik jest znanim miejscem spotkań tokijczyków.

Mana Yamazaki

Król mangi

Czy wiesz, kto jest prawdziwym królem mangi? To Osamu Tezuka! Wielki japoński pisarz mangi. Stworzył bardzo wiele dzieł, które wywarły ogromny wpływ na Japończyków. Jego najbardziej znane mangi to „Black Jack”, „Feniks”, „Budda Siakjamuni”, „Jungle Emperor Leo”, „Astro Boy”, „Dororo”, „The Three-eyed One”, itd.

Urodził się 3 listopada 1928 r. w Toyonace (obecnie Osaka), zmarł 9 lutego 1989 w Tokio.

Pierwsze komiksy zaczął tworzyć już w szkole podstawowej.

Swoją pracę kontynuował aż do śmierci. Król mangi był człowiekiem pełnym pasji i determinacji, nienawidził przegra-

nym.

Zajmował się nie tylko mangą, ale też był doktorem medycyny, i producentem anime. Bardzo szanował Walta Disney'a. Osamu Tezuka dał nam Japończykom marzenia, a poza tym niezwykle przyczynił się do rozwoju mangi i animacji.

手塚治虫は、マンガの神様と言われる偉大な漫画家で

す。代表作は『ブラックジャック』『火の鳥』『ブッダ』…など。小学校のころから漫画を描くようになり、死ぬまで描き続けた情熱的で負けず嫌いな人でした。ウォルトディズニーを敬愛する彼は、マンガだけでなく、アニメも手がけました。手塚治虫は、夢や、漫画やアニメの発展の可能性を与えたのです。

Momoko Oka

HIGUCHI Ichiyō

HIGUCHI Ichiyō jest jedną z najslawniejszych pisarek w Japonii. Ona urodziła się w Tokio w 1872 roku. Od dzieciństwa bardzo lubiła czytać. Kiedy miała 20 lat, napisała pierwszą sztukę. Umarła na gruźlicę w 1896 roku, kiedy miała 24 lata. Choć umarła tak wcześnie, napisała wiele dobrych sztuk, a

„Takekurabe”, to znaczy „porównanie wzrostu”. Ta sztuka została wydana w 1895 roku. Bohaterami są: Midori i Shinnyo. Midori ma 14 lat. Ona nie chce stać się dorosłą, ale nie może uniknąć tego. Opowiada nie mówi o procesie dojrzewania Midori. W tej sztuce życie dzieci w Tokio w okresie Meiji zostało opisane. Ichyō często pisała o smutku. Sztuki jej

wpłynęły na rozwój japońskiej literatury. Ona była bardzo biedna, więc czasami myślała, żeby przestać pisać. Kilka jej sztuk opisuje

Ichyō widnieje na banknotach 5000 jenów.

樋口一葉は日本の有名な女流作家である。もっとも有名な作品は『たけくらべ』である。5000円札に肖像が印刷されている。

Yumie Kawano

także 20 powieści i 4 eseje. Jej własne doświadczenia żywej najbardziej słynna sztuka to ciowe. Wizerunek HIGUCHI

Keigo Higashino

Keigo Higashino jest bardzo popularnym pisarzem w Japonii. Głównie pisze powieści kryminalne. Dotąd wygrał dużo nagród literackich. On urodził się czwartego lutego 1958 roku. Pochodzi z Osaki. Po ukończeniu uniwersytetu został inżynierem. Mimo że pracował, napisał kilka powieści. W 1985 roku wygrał prestiżową nagrodę i w następnym roku porzucił pracę inżyniera i został pisarzem. W 1996 roku powieść „Meitantei no okite” przyniosła mu popularność. Dotąd dużo książek przez niego napisanych zostało sfilmowanych przez kino i telewizję. Keigo Higashino w swych powieściach wykorzystuje tematy, w których spe-

cializował się będąc inżynierem. Interesuje się też sportem.

東野圭吾は日本でとても人気のある作家である。主に推理小説を書いている。彼は大学卒業後エンジニアとして働きながら小説を書いていたが、1985年に賞をと

り、翌年小説家となった。1996年に小説「名探偵の掟」で人気が出た。これまでに多くの作品が映画化、またはテレビ化されている。もともとエンジニアだったために科学を題材にした小説を多く書いている。またスポーツにも関心を持っている。

Minami Hayashi

Georges Ferdinand Bigot

W okresie Meiji, w Japonii mieszkał pewien Francuz. On nazywał się Georges Ferdinand Bigot. Był wspaniałym malarzem i mangaką” (twórcą komiksów). Japończycy dobrze znają jego karykatury, które są ilustracjami w podręcznikach historycznych, których używają uczniowie. Obrazy, na przykład „Une partie de peche”, „Old England in Japan” i tak dalej, są bardzo słynne.

Urodził się w Paryżu siódmego kwietnia 1860 roku. Studiował sztuki piękne w Ecole des Beaux-Arts (Akademia Sztuk Pięknych). W 1882 roku pojechał do Japonii, żeby zajmować się japońską sztuką. W 1887 on wydawał czasopismo „TOBAE” dla Francuzów, którzy mieszkali w Japonii. W TOBAE rysował krytyczne karykatury japońskich polityków. Ożenił się z Japonką, ale rozwiódł się i wrócił do Francji ze swoim synem. Umarł w Bièvres w 1927.

Uważa się, że Bigot zaznajomił Zachód z typowym wizerunkiem Japończyka - człowieka z okularami i wystającymi zębami. W rzeczywistości było dużo takich osób.

Tematy rysowane są cztery-1) Japończycy i ich życie, 2) Cudzoziemcy w Japonii i ich życie, 3) Wydarzenia polityczne i sytuacja w Japonii i Wschodzie, 4) Opowieści o życiu cudzoziemców w Japonii. Obrazy Bigota są bardzo ważne dlatego, że on narysował dokładnie życie Japończyków

w okresie Meiji gdy nie było techniki fotografii.

明治時代の日本に、画家でありマンガ家でもある一人のフランス人がいた。彼の名前はジョルジュ・フェルディナンド・ビゴという。歴史の教科書に彼の描いた風刺画が載っているのので、日本人にはその存在をよく知られている。パリに生まれ、美術学校で学んだ後、日本にやってきた。在日仏人のために雑誌TOBAEを発行し、日本の政治家たちを批判的に風刺した。「メガネに出っ歯」という日本人のイメージは彼によって広められたとも言われている。ビゴは写真技術がまだ未発達な時代に日本人の生活を詳細に描写したことで重要な人物だと言える。

Sae Takeuchi

Chiune Sugihara

Chiune Sugihara był japońskim dyplomatą. Jest dziś bardzo znany, gdyż w czasie II wojny światowej pomógł wielu Żydom. Znał język angielski, chiński, rosyjski, francuski i niemiecki. Przed wojną pracował w Konsulacie japońskim na Litwie, w Kaunasu.

W 1940 roku, po zajęciu Polski przez Niemcy i ZSRR, prześladowani przez niemieckich nazistów Żydzi uciekali z Polski do Litwy. Żydzi przybywali do Konsulatu prosząc o wizy do wolnego od

wojny i prześladowań świata. Sugihara prosił oficjalnie swój rząd o wizy, ale zgody nie uzyskał. Zdecydował się więc dawać wizy Żydom nielegalnie.

Konsulat Japonii w Kownie

Robił tak przez miesiąc, ratując około 6000 osób. W 1947 roku został zwolniony z pracy. W 1985 roku Izrael przyznał mu tytuł Sprawiedliwego wśród Narodów Świata. Zmarł 31 lipca 1986 roku. Miał 86 lat.

Mayu Yokouchi

KONKATSU **nowa moda czy zjawisko społeczne?**

Czy słyszeliście państwo o *konkatsu*? To słowo pojawiło się kilka lat temu, a dzisiaj wiele się o nim mówi. W 2008 r. wydano nawet książkę pt. *Konkatsu jidai* czyli „Epoka *konkatsu*” napisaną przez prof. Masahiro Yamada i dziennikarkę Tōko Shirakawa. Dzięki tej książce słowo *konkatsu* było nominowane do Nagrody Modnych Słów 2008 Roku.

Co to jest *konkatsu*? Czy to jest ważne we współczesnej Japonii? (Eriko Yamaki)

Profesor Yamada twierdzi, że słowo *konkatsu* to skrót wyrażenia *kekkon katsudō* i to znaczy dosłownie „działalność matrymonialna”. Używa słowa *konkatsu* przez analogię do *shūshoku katsudō*. Ostatnio młodzi ludzie, szczególnie studenci, robią różne rzeczy, żeby znaleźć jak najlepszą pracę. Na przykład, zbierają dużo informacji, chodzą na seminaria, uczą się do egzaminów, piszą CV, robią zdjęcia do CV i przygotowują garnitury na rozmowę kwalifikacyjną. Japończycy nazywają tę działalność *shūshoku katsudō* (skrót to: *shūkatsu*). Podobnie coraz więcej ludzi aktywizuje się, żeby zawrzeć jak najlepszy związek małżeński, więc profesor Yamada nazywa tę działalność *kekkon katsudō*. (Misa Ishida)

Są różne sposoby *konkatsu*. Na przykład, można uczestniczyć w imprezie dla ludzi, którzy szukają partnera albo partnerki do małżeństwa, zarejestrować się na stronie, która pomaga znaleźć życiowego partnera albo partnerkę. Uczyć się gotować, iść do spa - to jest inny sposób. W każdym wieku są ludzie, którzy chcą wziąć ślub, ale dlaczego mówi się o *konkatsu* szczególnie teraz? Jednym z powodów jest fakt, że ostatnio wiele kobiet ma pracę i więcej osób woli pracować niż zakładać rodzinę. Co więcej, w przeszłości była wścibska ciocia, która lubiła przedstawiać partnera albo partnerki, ale ostatnio takich cioc jest mniej. Przybyło małych sklepów, które są otwarte 24 godziny, więc żyć samodzielnie jest łatwo dla kawalera.

Moim zdaniem, *konkatsu* jest potrzebne w dzisiejszej Japonii, bo ludzie pobierają się w późnym wieku i jest dużo tak zwanych „singli”. To

jest wielki problem społeczny. Jeżeli dłużej potrwa taka sytuacja, zmniejszy się liczba urodzin dzieci. Liczba dzieci już zmalała i będzie malała liczba ludności Japonii. Jeżeli będziemy prowadzić działalność *konkatsu* i wzrośnie liczba ludzi, którzy wezmą ślub, to da dobry efekt dla Japonii. (Ai Tanaka)

W książce „Epoka *konkatsu*” podano powód: „Dlaczego automatycznie nie dochodzi do małżeństwa?” i opisano konkretną działalność: „W jaki sposób szukać partnerów?”. Przed pęknięciem bańki spekulacyjnej panował stereotyp, czyli para, która się kocha musiała się pobrać, poza tym musieli pobierać się ludzie w wieku około 25-29 lat, więc przełożony albo krewny organizował swaty albo szukał partnera dla takich osób. Teraz ludzie mają więcej wolności w miłości. Para, która się kocha nie zawsze się pobiera i ludzie pobierają się w różnym wieku. Atrakcyjna osoba pobiera się wcześniej i na odwrót - osoba, która pobiera się późno, ma za wysokie ideały Pani Shirakawa pisze, że idealny partner nie zgadza się z realną osobą. Dlatego musimy odrzucić ideał, a także starać się zostać atrakcyjnymi osobami. Poza tym musimy szukać okazji spotkania z płcią przeciwną. (Yuki Aikawa)

Dawniej studenci nie szukali pracy tak, jak teraz, bo była współpraca między firmą a uniwersytetem, ale teraz sami wybierają firmę i odbywają rozmowę kwalifikacyjną. Podobnie jest z *konkatsu*. Jak odbywa się *konkatsu*? Najpierw rejestruje się na stronie internetowej i zbiera informacje. Potem idzie się na imprezę i poznaje się nowe osoby. Kobiety mają coraz mniej szans poznać idealnego mężczyznę, więc ten system jest bardzo popularny. Urząd miasta również organizuje takie imprezy, bo martwi się tym, że mało dzieci się rodzi. Trzeba zwrócić uwagę na to, że taka atmosfera każe kobiecie śpieszyć się do małżeństwa. Małżeństwo nie zawsze jest szczęśliwe, więc i kobiety, i mężczyźni muszą zastanawiać się nad swoim życiem. (Ayumi Kobe)

Jaka jest różnica między swatami *omiai* a *konkatsu*? *Omiai* to staroświecki system. Swaty są organizowane przez rodzinę, a w *konkatsu* osoba zainteresowana może być bardziej aktywna. Ona szuka samodzielnie swojego partnera.

W Japonii teraz ludzie pobierają się późno i jest dużo tak zwanych singli, dlatego mniej dzieci się rodzi. To jest problem społeczny. Kobiety powinny rodzić dzieci. Niektórzy żyją bez ślubu i mają dziecko. Jednak wtedy powstaje problem prawny i społeczeństwo tego nie akceptuje. Jeśli ludzie chcą mieć dzieci, małżeństwo jest potrzebne. Jednak mniej ludzi się pobiera, bo teraz w Japonii jest więcej wolności. Więcej kobiet pracuje niż dawniej i kobieta może sama wybierać swojego partnera. Dużo kobiet dąży do wyboru mężczyzny, którzy mają dużo pieniędzy albo talentu, a nieatrakcyjni mężczyźni i kobiety tracą szansę zdobywania partnera, dlatego ludzie raczej muszą aktywnie szukać partnera. W rezultacie oni potrzebują *konkatsu*. (Yumie Kawano)

Moim zdaniem nie ma dużej różnicy między starym stylem *konkatsu* a nowym. Tylko dużo ludzi zwraca uwagę na *konkatsu*.. Myślę, że w Japonii wiele się mówi o *konkatsu* z powodu sytuacji społecznej. We współczesnej Japonii nie ma okazji spotkania się z płcią przeciwną. Więcej kobiet pracuje zawodowo i trudno jest organizować swaty. Ostatnio myśl o swatach jest staroświecka. Jeśli nie działa się zupełnie samemu, to nie można spotkać się ze wspaiałym partnerem. W tym celu ludzie, szczególnie trzydziestolatkowie, prowadzą działalność *konkatsu*. Na przykład oni uczestniczą w imprezach nandokowych. Ostatnio w Japonii dużo ludzi intensywnie pracuje bez radości. Moim zdaniem dla takich ludzi *konkatsu* staje się dużą radością. (Junko Yagi)

Dlaczego teraz pojawiło się słowo *konkatsu*? Moim zdaniem to jest taktyka firmy. Obecnie ludzie w Japonii lubią skracać słowa. Kilka firm zaczęło korzystać z tego zwyczaju. Słowo *kekkon katsudō* ma złe wyobrażenie, bo myśli się, że to robią ludzie, którzy nie mogą się ożenić. Słowo *konkatsu* jednak nie ma złego wyobrażenia. Z tego powodu ludzie, którzy chcą się ożenić zaczęli myśleć, że działalność matrymonialna jest interesująca i łatwa. Teraz słowo *konkatsu* stało się takie słynne. Działalność matrymonialna w Japonii stała się nową modą. (Daisuke Yamashita)

Czy małżeństwo jest potrzebne? Zakochana para może mieszkać razem bez ślubu Jednak życie bez

ślubu to problem. Kiedy zakochana para ma dziecko, dziecko bez ślubu powoduje problem prawny. Życie w pojedynkę jest smutne i trudne ekonomicznie.

Ostatnio koniunktura gospodarcza świata jest bardzo zła i w Japonii znalezienie pracy jest trudne. Ludzie chcą pracować, ale nie mogą znaleźć pracy. Podobnie jak szukanie pracy, dużo ludzi chce znaleźć partnera do małżeństwa, ale nie może. W Japonii ludzie pobierają się późno i jest dużo ludzi samotnych. Dawniej wszystkie Japonki wychodziły na męża, ale teraz dużo Japonki nie ma mężów. Dużo ludzi przegapiło okazję małżeństwa i teraz *konkatsu* jest modne. (Asuka Fujita)

Pisze się, że teraz wiele kobiet ukończyło uniwersytet i potem pracują tak, jak mężczyźni. One mogą zarabiać i żyć same. Mogą kupić wszystko, co chcą. Jednak jeśli one urodzą dziecko, muszą ustąpić ze stanowiska. Myślę, że małżeństwo jest potrzebne, bo ludzie nie mogą żyć sami. Gdyby oni nie pobierali się i odeszli na emeryturę, coraz bardziej czuliby się smutni, bezradni, niespokojni.. Sądzę, że kobiety, które aktywnie pracują zauważyły to i zaczynają myśleć o małżeństwie. (Yuriko Hayashi)

Moim zdaniem małżeństwo jest bardzo wspaniałe i szczęśliwe. Ostatnio dużo kobiet pracuje tak, jak mężczyźni, więc one mogą żyć same. Jednak życie w pojedynkę jest bardzo smutne i trudne. Jeżeli mężczyzna i kobieta pobierają się i żyją razem, oni mogą pracować z wysiłkiem dla partnera i żyć przyjemnie i szczęśliwie. Część ludzi żyje „na kocią łapę”, ale myślę, że ten styl nie jest dobry, bo powstaje problem prawny, kiedy oni mają dziecko. Wydaje mi się, że spotykanie się różnych ludzi przez *konkatsu* jest dobre, bo można znaleźć partnera, który do ciebie pasuje. Myślę, że ludzie którzy nie mają okazji spotkania się z osobami przeciwnej płci mogą prowadzić działalność *konkatsu*. (Mai Takada)

Teraz małżeństwo jest ważniejsze niż praca. W roku 1999 znaleziona ustawa wprowadziła równość między kobietami i mężczyznami w pracy. Od 1999 roku dużo kobiet pracowało w renomowanych firmach. Teraz one mają trzydzieści pięć albo czterdzieści lat. Dotychczas się

nie martwiły, ale ostatnio martwią się o swoją przyszłość. Dlatego teraz jest inna atmosfera. Środki masowego przekazu podejmują ten temat. Na przykład, *konkatsu* pojawiło się w tytule serialu telewizyjnego. Gazety i czasopisma podejmują ten temat.

Myślę, że małżeństwo jest potrzebne. Dużo osób mówi, że nie muszą utrzymywać rodziny, to znaczy mogą żyć bez męża albo żony, ale to nie jest poprawne. Jeśli dziecko ma tylko ojca albo matkę, to będzie spędzało za mało czasu z rodziną. To nie jest idealne. Bez żony albo męża będzie trudno ekonomicznie albo samotnie. Dlatego małżeństwo jest potrzebne. W Japonii społeczeństwo nie akceptuje dzieci poza małżeństwem. Nie tylko sąsiedzi źle mówią, ale powstaje problem prawny. Chciałbym dobrze wychować dziecko, dlatego myślę, że małżeństwo jest potrzebne i *konkatsu* też. (Shota Fujii)

Konkatsu nie wywiera presji, bo osoba zainteresowana sama wszystko robi. Najpierw rejestruje się u agenta matrymonialnego, a potem idzie na imprezę i tam poznaje dużo ludzi. Ostatecznie wybiera jednego partnera. Dla ludzi, którzy chcą zawrzeć związek małżeński *konkatsu* to nowy, idealny system. (Minami Hayashi)

Gdzie jest mój książkę / moja książeczka?? Wydaje się, że *konkatsu* jest potrzebne, bo dziennikarze mówią, że single i singielki potrzebują miłości i proponują, żeby żyć szczęśliwie. Szczególnie wśród kobiet *konkatsu* jest popularne i wiele kobiet stara się, żeby były bardziej eleganckie, ładne, atrakcyjne, albo dobrze wykonywały zajęcia domowe. One gimnastykują się w klubach albo uczą się gotować, tańca japońskiego itd. i to jest ważnym odcinkiem *konkatsu*. *Konkatsu* robi pozytywne wrażenie dzięki telewizji i prasie. Pozostaje problem dzieci; w Japonii coraz mniej dzieci się rodzi, jednak warto zauważyć, że ludzie zainteresowani spędzają przyjemnie czas na *konkatsu*. Oni jeżdżą na imprezy z nieznanymi około 2 razy w miesiącu i świetnie się bawią. Teraz *konkatsu* to jedna z ważnych rozrywek singli i singielek. (Aya Sugiura)

Dawno temu ludzie mogli się pobierać łatwiej niż teraz, bo rodzice decydowali o ślubie swoich dzieci, więc nie było trzeba starać się,

żeby znaleźć partnera/partnerkę. Raczej nie było wolności wyboru partnera/partnerki. Natomiast teraz nie ma takiej reguły i ludzie są wolni, więc mogą sami zdecydować kiedy i z kim się pobierać. Ale to jest problem, bo oni są za wolni i trudno się zdecydować na ślub samodzielnie, bez pomocy innych. Moim zdaniem, małżeństwo jest potrzebne, bo para małżeńska ma prawo i pomoc od rodziny albo innych ludzi. Myślę, że małżeństwo znaczy być odpowiedzialnym i poświęcać się rodzinie. Nie możemy żyć sami, więc trzeba mieć związek z innymi.

Działalność matrymonialna była od dawna. Teraz hasło *konkatsu* jest tylko modą. Myślę, że media lansują to słowo, bo ta moda rodzi nowy biznes. Musimy uważać, czy to słowo określa problemy, które zdarzają się w rzeczywistości. (Misa Ishida)

Z jednej strony od dawna ludzie w Japonii szukali świadome i aktywnie swojego męża albo swojej żony, na przykład w biurze matrymonialnym, na portalu randkowym, poprzez swaty itd. Z drugiej strony jednak większość myślała, że aktywne szukanie partnera/partnerki to wstyd i może zawrzeć związek małżeński bez specjalnego szukania, więc szukanie męża albo żony nie było uważane za potrzebę w życiu. Jednak różne media zaczęły podejmować temat *konkatsu* i większość ludzi zauważyła, że *konkatsu* to nie wstyd i jest bardzo potrzebne, kiedy chce się założyć rodzinę.

Konkatsu jest tylko słowem, a nie zjawiskiem społecznym. Moim zdaniem, jednak słowo *konkatsu* spełniło ważną rolę w współczesnej Japonii. Dzięki temu określeniu myślenie ludzi na temat małżeństwa zmienia się i można prowadzić *konkatsu* aktywnie i bez wstydu. Ostatnio wskaźnik liczby urodzeń w Japonii nie jest wyższy niż w innych krajach wysoko rozwiniętych, dlatego myślę, że aktywne *konkatsu* może stać się dobrym projektem w celu powiększenia liczby urodzeń! (Eriko Yamaki)

(Powyższe wypowiedzi zostały napisane w ramach ćwiczeń Pisanie 5, sem. letni 2009 r.)

Marihuana w akademiku

Teraz w Japonii coraz więcej studentów używa marihuany. W zeszłym roku, dwaj studenci na uniwersytecie KEIO zostali aresztowani z powodu naruszenia prawa, które zakazuje zażywania i posiadania marihuany. Ponadto, według raportu, były przypadki, że studenci kupili albo sprzedawali marihuanę, a także sadzili ją w akademiku.

W 2008 r. liczba zatrzymań związanych z marihuaną wyniosła 3832. To najwięcej od 1956 r. kiedy statystyka taka została wprowadzona. Dzieci i młodzież od 10 do 20 lat stanowią 60 procent osób, które używają marihuany. Aż 89 procent studentów wyższych uczelni miało kontakt z narkotykami. Te liczby nie są już aktualne i z pewnością wzrosły.

Z jakiego powodu studenci używają marihuany? Po pierwsze, niektórzy myślą, że branie jej jest mniej szkodliwe dla zdrowia niż leki, czyli

KAKUSEIZAI po japońsku. Oni używają tego jak papierosów. Natomiast, nie ma prawie różnicy między marihuaną i innymi narkotykami. Po przedawkowaniu boli gardło, a przede wszystkim osłabia się system odpornościowy człowieka, a także zmniejsza liczba białych ciałek. Co gorsze, zażywanie powoduje halucynacje.

Po drugie, łatwo jest studentom kupić marihuanę. W USA i Europie można używać marihuany ze względów medycznych. Dlatego też studenci mogą nabyć marihuanę z zagranicy przez Internet.

Jak więc można rozwiązać ten

problem? Po pierwsze, powinniśmy zmienić obecne prawo, ale bardziej kluczowe jest, aby to sami studenci mieli świadomość grozących im niebezpieczeństw. Wiem, że studenci będą mówić, że zażywają marihuanę, gdyż zmusza ich do tego piekło egzaminów, czyli JUKENJUGIKU po japońsku. Czy jednak muszą dodatkowo jeszcze osłabiać swój organizm? Muszą też pamiętać, że zażywanie marihuany gasi optymizm. Na koniec, czy muszą rozczarowywać rodziców i przyjaciół?

Zanim więc sięgniesz po marihuanę, pomyśl o konsekwencjach, jakie to przyniesie.

Junya Nagasawa

Problematyczny manifest i odpowiedzialność

W lecie tego roku Japonia była świadkiem historycznej zmiany systemu politycznego. Od dnia kiedy Partia Demokratyczna przejęła władzę od Partii Liberalno-Demokratycznej minęły dwa miesiące. Według sondażu opinii publicznej, którą przeprowadziła gazeta Asahi shinbun, 65% społeczeństwa popiera aktualną władzę. Ten procent spadł z 71% na początku, ale nadal spełnia wysokie wymagania.

Z jakiego powodu utrzymuje się taki wysoki stosunek poparcia? Mam wrażenie, że odpowiedź leży w manifestie gabinetu Hatoyamy, który ma zrozumienie dla ludzi. Uczniowie w liceum nie muszą płacić czesnego. Jeśli rodzina ma dzieci w przedszkolu, szkole podstawowej albo gimnazjum, mogą dostać 26,000 jenów na miesiąc. Nie musimy płacić zad-

nych pieniędzy za autostrady. Rząd będzie zmniejszał skutki efektu cieplarnianego o 25%. Czemu ludzie nie zgadzają się z pozornie „fajnym” manifestem??

Może dlatego, że nie wszystko w nim jest idealne. Warto spojrzeć krytycznie na ten manifest. Rodziny, które zarabiają dużo nie potrzebują takich małych pieniędzy. Zaś inni, potrzebują znacznie więcej niż 26,000 jenów na miesiąc. To nie jest fair, że rząd daje wszystkim rodzinom podobne pieniądze. Podobnie z ucznia-

mi, którzy mogą uczyć się w liceum za darmo. Na zmniejszanie skutków efektu w żadnej mierze nie wpłynie z kolei obalenie opłat za autostrady. Gdzie do tego rząd może znaleźć wystarczające środki, zrealizować przedwyborcze plany w tych ekonomicznie trudnych czasach?? Jeżeli spokojnie patrzemy na manifest rządu możemy zobaczyć więc różne problemy.

Obecnie rząd desperacko pracuje nad sformowaniem budżetu na przyszły rok, powszechnie oczekuje się, że ta suma będzie największa ze wszystkich w przeszłości. Tymczasem rząd ostrzegł już, że budżet w następnym roku będzie mniejszy niż w tym. To rozczarowuje ludzi. Jeśli w dalszym ciągu kontynuowana będzie taka polityka poparcie dla rządu z pewnością spadnie. Premier Hatoyama musi wytłumaczyć się ze swych poczynań, żeby zapobiec takiej sytuacji.

Junya Nagasawa

Komatsu najlepsza firma w Japonii

Nikkei (japońska gazeta zajmująca się ekonomią) napisała że najlepszą japońską firmą w roku 2009 było Komatsu. Została ona założona w Japonii w 1921 r. Przedsiębiorstwo to jest obecnie jednym z największych producentów maszyn budowlanych na świecie. Od 1953r. produkuje wózki technologiczne, sprzedawane także w Europie. Ale dlaczego jest to najlepsza firma? Komatsu nie zbyt dobrze prosperowało w Stanach Zjednoczonych i w Europie, ale bardzo dobrze powodzi się tej firmie w Chinach i Rosji. Drugą najlepszą firmą jest Nintendo. Firma została założona 23 września 1889 przez Fusajiro Yamauchi, w celu produkcji kart hanafuda do japońskiej gry o tej samej nazwie. W

ciągu kilkudziesięciu lat firma zajęła się rynkiem gier video i stała się jedną z najlepszych w tej dziedzinie. Nintendo DS wciąż jest kupowane przez wiele osób, więc Nintendo prosperuje bardzo dobrze. Nintendo DS jest przenośną konsolą gier video zaprojektowaną przez firmę Nintendo.

firmy wciąż mogą pochwalić się bardzo dobrymi wynikami.

日経新聞の選ぶ最も良い企業に、2006年以來2年連続でコマツ製作所が選ばれた。新興国向けの重機の売上げが好調で、経常利益は過去最高を記録した。2位にはゲーム機メーカーの任天堂が、DS（写真）の売上げが好調であったこともあり選出された。不況ながらも、利益を更新し続けている企業から学ぶものがあるのかもしれない。

Shota Fuji

Haneda międzynarodowy węzeł lotniczy

Narita to międzynarodowy port lotniczy, największy w Japonii, położony 65 km od centrum Tokio. Przejął niemal cały ruch międzynarodowy od drugiego tokijskiego lotniska - Haneda. Został otworzony w roku 1978, po 12 latach budowy. Do 2004 r. działał pod nazwą Nowy Międzynarodowy Port Lotniczy Tokio.

Port lotniczy Tokio-Haneda to lotnisko położone na sztucznej wyspie na wybrzeżu Zatoki Tokijskiej w okręgu Ōta. W latach 2002 - 2007 był czwartym portem lotniczym świata pod względem ruchu pasażerskiego, a w 2008 wysunął się na trzecią pozycję. Port lotniczy Haneda powstał w 1931 roku, do 1978 będąc jedynym portem lotniczym obsługującym Tokio. Pomimo faktu, że lotnisko oficjalnie nazywa się "Międzynarodowy

Port Lotniczy Tokio", aktualnie obsługuje loty krajowe oraz jedynie trzy połączenia międzynarodowe – do Seulu, Szanghaju i Hongkongu.

Minister Maehara zapowiedział, że

Haneda będzie znów międzynarodowym węzłem lotniczym otwartym 24 godziny, gdyż lotnisko Narita jest niepopularne. Komunikacja lotnicza jest bardzo ważna dla gospodarki Japonii, dlatego ten problem jest istotny.

前原国交相が羽田空港のハブ空港化の方針を発表し、波紋を呼

んでいる。アジア圏内での覇権を意識しての発言だが、成田空港の重要度低下を招くとし、千葉県知事などが反発している。日本経済に大きな影響力を持つため、重要な問題となっている。

Shota Fuji

Zamknięto najdłuższy przejazd kolejowy w Japonii.

Najdłuższy przejazd kolejowy w Japonii był przy stacji Haijima w Tokio. Miał 130 metrów i przechodził przez 11 torów. W godzinach szczytu, czasami musiało się czekać na przejście przez 50 minut. Blokowało to przejazd z południa Tokio na północ. Tymczasem przejazd ten był dla mieszkańców ważną drogą, która łączyła dzielnice północne i południowe. Ruch był ogromny i bardzo często zdarzały się wy-

padki, ponieważ czasem pociągi nadjeżdżały, kiedy ktoś był na torach.

Od 1960 do 1980 roku zginęły tam trzy osoby. Wielu było rannych. Dużo osób uważało, że nie należało używać tego przejazdu kolejowego. W maju zbudowano nowe przejście w stacji Haijima i zamknięto stary przejazd.

Teraz pojawiają się jednak głosy przeciwników takiego rozwiązania. Jeden z użytkowników powiedział: „Jeśliby ludzie uważali, wypadki nie wydarzyłyby się. Jestem bardzo rozczarowany z tego powodu, że przejazd kolejowy został zamknięty.” Inna kobieta, gospodyni domowa stwierdziła z żalem: „Kiedy idę po zakupy przez nowe przejście, muszę spędzić więcej czasu. Do tego nowe

przejście jest bardzo niewygodne.

日本一長い踏切が役目を終えた。東京都昭島市、拝島駅の近くに日本一長い踏切がある。その長さ130メートル。11本もの線路が間にあり、ラッシュ時には50分も開かないときがある。

今回、拝島駅に新しい通路ができたため事故も多いこの踏み切りは廃止されることとなった。

Soto Nakatsuru

Targ rybny Tsukiji

Co to jest Tsukiji? Oficjalna nazwa to Centralny Hurtowniczny Tokijski Targ Metropolitalny. Jest on największym na świecie targiem rybnym, a także jednym z największych targów żywnościowych w ogóle. Obraca się tu wszelkimi rodzajami ryb - od sardynek aż po trzystukilogramowe tuńczyki, a także owocami morza i innymi produktami pochodzenia rybnego.

Targ został założony w 1923, choć tradycja targów rybnych w Tokio sięga epoki Edo, kiedy powstał pierwszy, zorganizowany przez Ieyasu Tokugawę.

Współcześnie, na trzech otwartych tokijskich targach rybnych rocznie sprzedaje się ponad 900 tys. ton ryb i owoców morza, a obroty wynoszą

około 600 miliardów jenów.

Sam targ Tsukiji zbywa około 2 tysięcy ton dziennie, a liczba wszystkich zarejestrowanych pracowników waha się między 60 a 65 tysięcy.

東京築地市場は世界最大の海産物卸売市場で、毎日90万トンやり取りされる。歴史的に

は江戸時代からこの場所で行われてきた。

Shota Fuji

Uchimura najlepszym wieloboistą

Mistrzostwa świata w gimnastyce sportowej odbyły się w Londynie. Japończyk Kohei Uchimura zdobył złoty medal w wieloboju. Wielobój to skok, ćwiczenia wolne i koń z łękami, kółka, poręcze równoległe i rek. Mistrz Uchimura otrzymał 91.5 punktu. Wyprzedził faworyta Daniela Keatings'a z Anglii-88.925 i Rosjanina Jurija Riazanowa-88.4.

Kohei ma 20 lat i jest studentem w Tokio. On dotychczas zdobył dużo medali, na przykład na Olimpiadzie w Pekinie w

2008 roku srebrny medal w wieloboju i drużynowo.

Myślę, że Kohei Uchimura jest jednym z najlepszych zawodników w gimnastyce sportowej w Japonii. Spodziewam się, że też zdobędzie złoty medal na Olimpiadzie w Londynie za 3 lata.

ロンドンで開催された体操の世界選手権で、内村航平選手が男子個人総合の部において91.500点を出し、金メダルを獲得した。彼は、昨年開催された北京五輪においても銀メダルを獲得しており、3年後のロンドン五輪でも活躍が期待される若手のホープであり、新しい日本のエースでもある。

Rie Urushidate

Olimpiada 2020 !!??

W tym roku, trzeciego października, Międzynarodowy Komitet Olimpijski wybrał Rio de Janeiro na miejsce, w którym zostaną Olimpiada 2016 roku. Niestety Tokio nie udało się.

Czy nie ma szansy żeby Japonia organizowała Olimpiadę? Szczęśliwie są nadzieje. Hiroshima i Nagasaki ogłosiły, że założą komitet organizacyjny Olimpiady 2020.

Burmistrz Hiroshimy, który marzy o Olimpiadzie w Hiroshimie, zdecydował się. Powiedział, że został zainspirowany przez historyczne przemówienie prezydenta Baraka Obamy w Pradze w kwietniu tego roku. Obama tam powiedział, „Świat bez broni jądrowej”.

Prawdopodobnie miejsca, gdzie spadły bomby atomowe będą

optymalne dla Olimpiady. Natomiast niektórzy mają wątpliwości co do organizacji tej imprezy właśnie tam.

Nawet obecnie dużo ludzi cierpi z powodu urazów spowodowanych bombami atomowymi w Hiroshimie i Nagasaki. Jeżeli Olimpiada byłaby zorganizowana w takich miastach, media informowałyby o tragicznej sytuacji związanej ze skutkami odpadów radioaktywnych.

Przypuszczam że, dla ludzi którzy cierpią z tego powodu i stracili swoich krewnych, temat związany z bombami atomowymi byłby frustrujący. Według mnie, biorąc pod uwagę takich ludzi, obydwie miasta muszą przemyśleć swoją decyzję raz jeszcze.

今年の10月3日、IOCによってリオデジャネイロが選ばれた。東京が開催地に選ばれることはなかった。もう

日本で開催されることはないのだろうか？ まだ希望はある。広島と長崎が2020年の夏季オリンピック大会開催に向け、委員会の設置を発表した。

五輪開催の夢をみてきた広島市長は決意を固めた。彼によると、今年4月にブラハで行われたオバマ米大統領の歴史的演説に感銘を受け、今回の委員会設置に至ったという。オバマ米大統領は演説で「核なき世界」を宣言した。

原爆地での開催は核廃絶を訴えるオリンピックにとって最適の場所かもしれない。しかしながら、現地では五輪の誘致を疑問視する声もある。

現在でも、原爆の後遺症で苦しむひとがたくさんいる広島や長崎。オリンピックが開かれれば、テレビや新聞などのメディアで原爆後遺症の悲惨な状況を報道するはず。後遺症で苦しむ人や親族を失った人々からすれば、精神的にストレスを与える話題であるはずだ。そうした人々のことを考慮したうえで、両市はこの議論を呼ぶテーマについて検討していかなければならない。

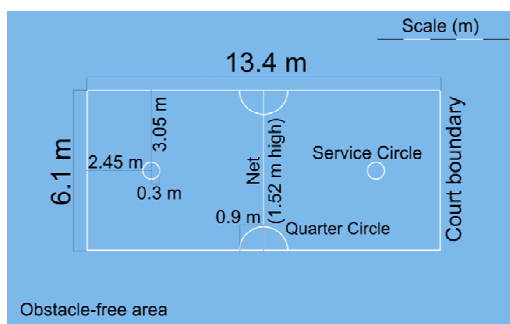
Junya Nagasawa

SepakTakraw

Czy lubisz piłkę nożną i siatkówkę? Chciałabym zaprezentować nową dyscyplinę sportową, Sepak Takraw. Jest ona popularna w Azji południowo-wschodniej. Sepak Takraw jest narodowym sportem Tajlandii. Sepak to kopać po malajsku, a Takraw to piłka po tajlandzku.

W 9 wieku, Sepak Takraw rozwinął się i był popularny w Azji południowo-wschodniej. Po raz pierwszy informacja o Sepak Takraw ukazała się w 15 wieku w Malezji, w książce historii "Malay Annals". Pewnego dnia, Tun Besar przypadkiem uderzył w Raja Muhammad, kiedy bawili się piłką (ta zabawa to Sepak Takraw). Piłka uderzyła czapkę i Raja upadł. On bardzo rozgniewał się na Tuna i uderzył go nożem. Tun umarł.

Trzy osoby należy do drużyny. Drużyna rozgrywa 2 sety (1 set to 21 punktów). Jeśli dwie drużyny wygrać po jednym secie, rozgrywają jeszcze jednego i pierwsza drużyna, która zdobędzie

15 punktów wygrywa. Zawodnik po prawej stronie kortu nazywa się attacker (napasnik), na lewej stronie znajduje się tosser, a na środku server.

Kort Sepak Takraw jest podobny do boiska badmintonu, a zasady gry podobne do siatkówki. Są jednak dwie ważne różnice między Sepak Takraw i siatkówką. W Sepak Takraw zawodnicy nie

Buzkaszi

Chciałabym zaprezentować nową dyscyplinę sportową, Buzkaszi. Buzkaszi jest narodowym sportem w Afganistanie. Buzkaszi to po persku wydzieranie sobie kozy. Dwie drużyny jeźdźców używają kozy zamiast piłki. Reguły gry są podobne do rugby. Każdy z dwu zespołów, złożony z po 5-10 jeźdźców (czapandazów) usiłuje przerzucić kozę z jednego koła

(wyrysowanego na boisku) do drugiego, przeszkadzając zarazem przeciwnikowi. Gdy pojawił się ten sport koza była żywa. Dziś używa się martwego zwierzęcia, wypchanego piaskiem, pozbawio-

nego głowy i kopyt. Na początku kładzie się ciało kozy na linii środkowej i mecz zaczyna się. Zawodnicy wsiadają na konie i pierwszy, który dojedzie, podnosi kozę i stara się przerzucić ją na boisko przeciwnika. W ten sposób zdobywa punkt.

Afganistan zamieszkają różne narody, stąd każda drużyna reprezentuje własną grupę. Z tego też powodu, w związku z wojną domową w Afganistanie, Buzkaszi nie jest dziś już tak popularne.

muszą używać rąk. Poza tym jeden zawodnik może dotykać piłkę 3 razy. Tosser podaje piłkę do servera, a ten przerzuca ją do przeciwnika. Tak mecz zaczyna się. Drużyna nie może odbić piłki więcej niż 3 razy.

Jeżeli planujesz podróżować do Azji południowo - wschodniej, radzę zobaczyć mecz Sepak Takraw!!!

セパタクローはタイの国技で、9世紀ごろ東南アジアで発達しました。文献の中に初めて登場したのは15世紀のマレーシアの歴史書 という書物です。セパタクローのコートはバドミントンと、ルールはバレーボールと似ています。バレーボールと完全に異なるのは次の2点です。

1. 手を使ってはいけない
2. 1人が連続で3回ボールに触ることができる

右側の選手が中央のサーバーにトスをし、サーバーが相手コートにボールを打ち、試合が始まります。

1セット21点で2セット先取したチームが勝ちとなります。

東南アジアに旅行の際はぜひセパタクローの試合を観戦してみてください。

Yuko Saito

Jest to dodatkowo bardzo trudny sport i zawodnicy potrzebują wiele czasu i wielu meczów, aby nabrać doświadczenia. Najlepsi grający mają z reguły około 40 lat.

ブズカシは2組の騎馬隊がヤギをボール代わりにして奪い合う競技です。ルールはラグビーと似ています。もともとは、生きたヤギを引きまわしていました。のちにヤギの皮に砂を詰めたものや、仔牛を使うようになりました。試合の直前にヤギは頭と四肢を切り落とされます。胴体がセンターラインに投入されたら試合開始です。選手は馬に乗ったまま胴体を拾い上げ、ゴールすれば1点獲得です。

アフガニスタンは多民族国家であり、チームは民族ごとに編成されます。しかし、内戦の影響で現在では風前の灯火になってしまいました。

Yuko Saito

język polski dla cudzoziemców

podręczniki do nauczania języka polskiego jako obcego

Aleksandra Achtełk,
Wioletta Hajduk-Gawron,
Agnieszka Madeja,
Magdalena Świątek
BĄDŹ NA B1
ZBIÓR ZADAŃ Z JĘZYKA POLSKIEGO
ORAZ PRZYKŁADOWE TESTY
CERTYFIKATOWE
DLA POZIOMU PODSTAWOWEGO

2 CD

Ewa Lipińska
UMIESZ? ZDASZ!
MATERIAŁY PRZYGOTOWUJĄCE DO
EGZAMINU CERTYFIKATOWEGO Z JĘZYKA
POLSKIEGO JAKO OBCEGO NA POZIOMIE
ŚREDNIM OGÓLNYM

2 CD

Anna Butcher, Iwona Janowska,
Grażyna Przechodźka,
Grażyna Zarzycka
CELUJĘ W C2
ZBIÓR ZADAŃ DLA KANDYDATÓW
DO EGZAMINU CERTYFIKATOWEGO
Z JĘZYKA POLSKIEGO JAKO OBCEGO
NA POZIOMIE ZAAWANSOWANYM

CD

Józef Pyzik
**PRZYGODA Z GRAMATYKĄ.
FLEKSJA I SŁOWOTWÓRSTWO
IMION**
ĆWICZENIA
FUNKCJONALNO-GRAMATYCZNE
DLA CUDZOZIEMCÓW

Władysław Miodunka
CZEŚĆ I, JAK SIĘ MASZ?
CZEŚĆ I
**SPOTKAMY SIĘ
W POLSCE**

CD

CZEŚĆ II
**SPOTKAJMY SIĘ
W EUROPIE**

CD

Przemysław Gębał
**OD SŁOWA DO SŁOWA
TOCZY SIĘ ROZMOWA**
REPETYTORIUM LEKSYKAŁNE
Z JĘZYKA POLSKIEGO JAKO OBCEGO
DLA POZIOMÓW B1 I B2

Ewa Lipińska, Elżbieta
Grażyna Dąbaska
KIEDYŚ WRÓCISZ TU...

CZEŚĆ I
**GDZIE NADWIŚLAŃSKI
BRZEG**

CD

CZEŚĆ II
**BY SZUKAĆ SWOICH
DRÓG I GWIAZD**

CD

Piotr Garncarek
CZAS NA CZASOWNIK

www.universitas.com.pl

our books are
also available on:

amazon.com

GAIGOSAI — JUWENALIA 2009

RESTAURACJA *DOM CHOPINA*

W skład redakcji „Cześć” wchodzi: Makiko Kihara, Yoko Kasai, Shoji Hagino (1 rok polonistyki) Aya Yoshida, Junya Nagasawa, Mari Nagasawa, Mayu Yokouchi, Momoko Oka, Naoko Omata, Sawa Onishi, Yukiko Matsuba, (2 rok), Aya Sugiura, Chicara Naito, Eito Saitou, Mana Yamazaki, Minami Hayashi, Sae Takeuchi, Shota Fuji, Soto Nakatsuru, Tomohiro Ogawa, Yuko Saito, Rie Urushidate, (3 rok), Misato Kadoi, Akiko Yamada, Yui Hisabori, Akira Tamura (4 rok).

Opieka dydaktyczna: dr Piotr Horbatowski (TUFS/UJ)

<http://www.tufs.ac.jp/ts/personal/horbatowski/>

SMOK WAWELSKI

